

மலர் 9 • இதழ் 2 • ஜூன் 2024 • ரூ.20/-

யாதும்

நமது கல்வி - நமது சூழல் - நமது பணி

**கல்வியே
கரை சேர்க்கும்
கருவி!**

**உரையாடலால்
சக்தியை
உறிஞ்சலாமா?**

**மீண்டும்
சர்ச்சையில்
நீட தேர்வு!**

மரம் வளர்ப்போம்
மழை பெறுவோம்

சமுதாய நலன் கருதி வெளியிடுவோம்

சக்தி மசாலா பிரைவேட் லிமிடெட்

6, மாமரத்துப்பாளையம், ஈரோடு - 638 004.

போன் : 0424 - 2533601.

E-mail : headoffice@sakthimasala.co.in
www.sakthimasala.com

- சக்தி மசாலா சமையல் பொடி வகைகள் • சக்தி உறுகாய் வகைகள் • சக்தி சன் பிளவர் ஆயில் • சக்தி பருப்பு வகைகள்
- சக்தி பஜ்ஜி போண்டா மாவு • சக்தி ராகி மாவு • சக்தி கடலை மாவு • சக்தி அப்பளம் • நெய்

ENGINEERING

ARCHITECTURE

DENTAL

RESEARCH

ARTS & SCIENCE

YOUR CAREER BEGINS WITH US

COURSES AVAILABLE

Aeronautical | Automobile | Bioinformatics | Biomedical | Biotechnology | Chemical | Civil | Computer Science and Engineering | Electrical and Electronics | Electronics and Communication | Electronics and Telecommunication | Electronics and Instrumentation | Information Technology | Mechanical | Mechanical and Production | Bachelor of Architecture (B.Arch.) | Bachelor of Dental Surgery (BDS)

100% PLACEMENT OPPORTUNITY

ADMIRABLE INFRASTRUCTURE

WORLD CLASS ACADEMIC AMBIENCE

EMINENT FACULTY

SATHYABAMA UNIVERSITY

(Established under section 3 of the UGC Act, 1956)
Declared as Category 'A' University by MHRD, Government of India

[facebook.com/SathyabamaUniversityOfficial](https://www.facebook.com/SathyabamaUniversityOfficial)

www.sathyabamauniversity.ac.in

Jeppiaar Nagar, Rajiv Gandhi Salai, Chennai - 600 119.

Phone : Administrative Office: 044-2450 3150 / 51 / 52 / 53 / 54 / 55 | Entrance Exam Office: 044-24502436 | Fax : 044 - 2450 2344

கல்வியைத் தொடர்கிறீர்களா நீங்கள்?

அனைவருக்கும் அன்பு வணக்கம்.

பெரும்பாலான இந்தியப் பெற்றோர்களின் கல்விச் சிந்தனையைக் கொரோனா காலம் புரட்டிப்போட்டது. ஆன்லைன் கல்வி என்ற புதிய நடைமுறை அறிமுகமான அதே கடந்த நான்காண்டு காலத்தில் கல்வித் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களும் புதிது புதிதாக வந்தன. ஆரம்பப் பள்ளியில் படிக்கும் குழந்தையைக்கூட, 'இன்னும் இவனை கம்ப்யூட்டர் கோடிங் கிளாஸில் சேர்க்கவில்லையா? ஐயயோ, இவன் எதிர்காலத்தையே பாழாக்கிவிட்டீர்களே' என்று விளம்பரம் செய்து பல பெற்றோர்களைக் குற்ற உணர்வு கொள்ள வைத்தன. பல ஆயிரங்களைக் கொட்டிப் பலரும் தங்கள் பிள்ளைகளை கோடிங் கிளாஸ், செயற்கை நுண்ணறிவு வகுப்பு, டேட்டா சயின்ஸ் வகுப்பு என்று சேர்த்தனர்.

அப்படிப் பெற்றோரைக் குழப்பிய பல எஜுடெக் நிறுவனங்கள் இன்றுகாணாமல் போய்விட்டன. கல்லூரி நாட்களில் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கம்ப்யூட்டர்

கோடிங் போன்றவற்றை, தங்கள் பாதையைத் தீர்மானிக்காத குழந்தைகளிடம் திணிப்பது தவறு என்பதைக் காலதாமதமாகவே நடுத்தர வயது பெற்றோர்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

தங்கள் குழந்தைகளின் எதிர்காலம் குறித்து கவலைப்பட்ட இந்தப் பெற்றோர்கள் பலரின் சராசரி வயது நாற்பதை ஒட்டி இருக்கும். 'பிள்ளைகளின் கல்வியில் காட்டிய அக்கறையை இவர்கள் தங்களின் கல்வியில் காட்டத் தவறிவிட்டார்களோ' என்று எனக்குத் தோன்றும்.

ஆம், எந்த வயதிலும் ஒருவர் கல்வி கற்பதை நிறுத்தக்கூடாது. ஒரு தலைமுறை என்பதை முன்பெல்லாம் 25 அல்லது 30 ஆண்டுகள் என்று கணக்கிடுவார்கள். ஆனால் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை ஒரு தலைமுறை என்பது ஐந்து ஆண்டுகள்கூடக் கிடையாது. அந்த வேகத்தில் எல்லாமே மாறிவருகின்றன. செயற்கை நுண்ணறிவின் வருகை எல்லாத் துறைகளையும் தலைகீழாகப் புரட்டிப்

போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சூழலில் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் துறையில் நிகழும் மாற்றங்களைக் கவனிப்பதுடன், அதற்கு ஏற்றபடித் தங்களையும் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக 40 வயதை ஒட்டிப் பலருக்கு ஒருவித அலுப்பு ஏற்படும். தொடர்ச்சியாக ஒரே வேலையைச் செய்வதாலும், பரபரப்பான வேலைச்சூழலில் ஒரேவிதமாக வாழ்வதாலும் ஏற்படும் அயர்ச்சி அது. பலரை அது முடக்கிப் போட்டுவிடும். துறையோ, வேலையோ மாறலாமா என்று யோசித்துக் குழம்புவார்கள். ஐ.டி வேலையைத் துறந்துவிட்டு விவசாயம் பார்க்க வரும் பலரைத் துரத்துவதே இந்த அயர்ச்சிதான்.

20 வயது தாண்டும்போது கல்லூரியில் படித்துவிட்டு வரும் ஒரு விஷயமும், 40 வயதை எட்டும்போது நடைமுறையில் இருக்கும் விஷயமும் வேறு வேறு. இந்த மாற்றங்களை உணர்ந்து கற்றுக்கொண்டே இருப்பவர்களுக்கு இப்படி அலுப்பு ஏற்படுவதில்லை. அவர்கள் தங்கள் துறையில் உயர்ந்துகொண்டே செல்கிறார்கள். எல்லோரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயம் இது.

சிங்கப்பூர் அரசாங்கம் இதை உணர்ந்து புதுத் திட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டபோது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. சிங்கப்பூர் நாட்டின் கல்வி அமைச்சகமும் ஸ்கில்ஸ் ஃப்யூச்சர் சிங்கப்பூர் என்ற அரசு அமைப்பும் இணைந்து ஓர் உயர்கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கின்றன. 40 வயது தாண்டியவர்களுக்கான திட்டம் இது. இதன்படி சிங்கப்பூரில் வசிக்கும் 40 வயது தாண்டிய எவரும், வேலை சார்ந்த டிப்ளோமா கோர்ஸ் ஒன்றைப் படிக்கலாம். இதற்காக 7 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடத்திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களின் கோர்ஸ் கட்டணத்தில் 90% பணத்தை அரசாங்கம் கொடுத்துவிடும். ஒரு வேலையில் இருக்கும் ஒருவர், அதில் தன் திறனை மேம்படுத்திக்கொள்வதற்காக அரசாங்கமே செய்யும் ஏற்பாடு இது.

இதில் இன்னொரு நலனும் இருக்கிறது. சுமார் 20 வருட அனுபவங்களுடன் வேலை பார்க்கும் ஒருவர், இந்த கோர்ஸை 20 வயது மாணவர்களுடன் சேர்ந்து கற்கிறார். இவரிடம் அனுபவம் இருக்கும், 20 வயது மாணவனுக்கு நவீனத் தொழில்நுட்பத்தின் அறிமுகம் இருக்கும். இருவரும் சேர்ந்து படிக்கும்போது பரஸ்பரம் கற்றுக்கொடுத்து, கற்றுக்கொள்கிறார்கள். இது அவர்களின் வளர்ச்சிக்கு மட்டுமில்லாமல், நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் உதவுகிறது.

கல்வியின் பயன் என்பது இதுதான். எந்த வயதிலும் கல்வியைத் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கிறீர்களா நீங்கள் என்ற கேள்வியைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். உங்களிடம் இதற்கு நல்ல பதில் இருக்கட்டும்.

அன்புடன்,

சூர்யா

நிறுவனர் - அகரம் பவண்டேஷன்

தமிழ் மாத இதழ்

மலர் 9 • இதழ் 2
ஜூன் 2024

கௌரவ ஆசிரியர்
திரு. சூர்யா

பதிப்பாளர் - ஆசிரியர்
த.செ.ஞானவேல்

இதழாசிரியர்
வள்ளி

வடிவமைப்பு
கே.உதயா

புத்தக ஆக்கமும் வடிவமைப்பும்:
தரு மீடியா (பி) லிட்.,
10/55, ராஜ் தெரு,
மேற்கு மாம்பலம்,
சென்னை - 600 033
தொலைபேசி : 9952920801

இந்தப் புத்தகத்தின் எந்த ஒரு பகுதியையும் பதிப்பாளரின் எழுத்துப்பூர்வமான முன் அனுமதி பெறாமல் மறுபிரசுரம் செய்வதோ, அச்ச மற்றும் மின்னணு ஊடகங்களில் மறுபதிப்பு செய்வதோ காப்புரிமைச் சட்டப்படி தடை செய்யப்பட்டதாகும்.

Published by T.J.Gnanavel,
on behalf of
Tharu Media (P) Ltd.,
10/55,Raju Street,
West Mambalam,
Chennai - 600 033.
email:
contactyadhum@gmail.com

கதைகளும் புரியாத கண்டிணிகள்!

2020 ஆகஸ்ட் மாதம். விருதுநகர் மாவட்டம் முழுவதும் ஊரடங்குக் கெடுபிடிகள் தொடர்ந்தன. கொரோனா கொஞ்சம் தீவிரமாகப் பரவிக் கொண்டிருந்தது. இனி எப்படி வீதி வகுப்பை நடத்துவது? குழந்தைகள் போனில் அழைத்தபடி இருந்தனர்.

உள்ளூர் அண்ணா, அக்கா மற்றும் என் வளர்ந்த மாணவிகளிடம் வீதி வகுப்பை நடத்தச் சில யோசனைகள் தந்தேன். கதைகள் மற்றும் படல்களை வாட்ஸ்அப் மூலம் அனுப்பினேன். அவர்கள் அவற்றை முயற்சி செய்து பார்த்தனர். யார் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், குழந்தைகள் ஆக்கப்பூர்வமாக எதிலாவது ஈடுபட வேண்டும்.

‘போதும் என்று நொந்துபோய் புது வாழ்வைத் தேடுகிறீர்களா? ஒரு புதிய புத்தகத்தை வாங்கி வாசிக்கத் தொடங்குங்கள்’ என்கிறார் இங்கர்சால். கொரோனா காலத்தைவிட என்ன மோசமாக காலகட்டம் இருந்துவிடப் போகிறது?! குழந்தைகளைப் புத்தகங்கள் ஏதோ ஒரு வகையில் ஆற்றுப்படுத்தும்

என்று நம்பினேன். புத்தகங்களைவிடத் தனிமைக்கு அதிமருந்து ஏது!

எங்கள் பள்ளி பழைய கட்டத்தில் செயல்பட்டவரை நூலகத்திற்கெனத் தனி இடம் எதுவுமில்லை. புதிய கட்டடத்திற்குப் பள்ளி வந்ததும், கையிருப்பில் இருந்த புத்தகங்களை முறையாகப் பதிவிட்டு அடுக்கி வைத்தோம். புது நூலகம் தயார். ஆனால், 99% புத்தகங்கள் குழந்தைகளால் வாசிக்க முடியாதவை. சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம் போன்ற நூல்களே இருந்தன. தெனாலிராமன் கதைகள், நீதிக்கதைகள் போன்றவை இன்றைய குழந்தைகளை அதிகம் ஈர்க்கவில்லை.

எனவே, தற்போது இருக்கும் குழந்தைகளுக்கான புத்தகங்களை வாங்கினேன். ஒவ்வொரு வகுப்பறைக்குள்ளும் சின்ன நூலகம் அமைத்திருந்தேன். ஆசிரியர் இல்லாத பாடவேளையில் வாசிக்கலாம். பிடித்த புத்தகத்தை வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்று படிக்கலாம், இதை நிர்வகிப்பது அந்தந்த வகுப்பு மாணவரின் பொறுப்பு.

ச.முத்துக்குமாரி

பிரச்னை என்ன வெனில், மாணவர்கள் அனைவரும் வாசிக்கிறார்களா என்பதைக் கவனிக்க முடியவில்லை. கனமான பாடப்புத்தகங்களும், அதற்கான செயல்பாடுகளும் என நேரமின்றி ஓடிக்கொண்டிருந்தோம். மேலும், 'தேர்வுக்குப் படிக்காமல் புத்தகம் படிக்கிறீயா?' எனப் பள்ளிக்குள்ளே வாசிப்பதற்கு எதிர்வினைகளும் வந்தன.

இப்போது வீதி வகுப்பில் மீண்டும் அதை முயற்சி செய்ய நினைத்தேன். ஊரடங்கு நெருக்கடியில் 'கிராமத்தோறும் நூலகம்' அமைக்க முடிவு செய்தேன். புத்தகங்கள் கையிருப்பில் இருந்தன, சில நண்பர்களும் அனுப்பி வைத்தனர்.

நான்கு கிராமங்களிலும் நான்கு நூலகங்கள் அமைக்கத் திட்டம். ஆனால், ஒரு வீட்டில் புத்தகங்கள் தந்து நூலகம் அமைப்பது சவாலானது. புத்தகங்களைப் பாதுகாப்பாக வைக்கக் கொஞ்சம் இடமும், பிறவீட்டுக்குழந்தைகள் வந்துபோகப் பெற்றோரின் அனுமதியும் தேவை. அதைவிட முக்கியமாகச் சமூகச் சிக்கலும் இருந்தது. அதனால் ஒரே ஊருக்குள் இரண்டு இடங்களில் நூலகம் அமைக்க வேண்டிய கட்டாயம் பின்னாளில் உருவானது, எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் அதிர்ச்சியே! வகுப்பில் எவ்வளவோ சமத்துவம் பேசினாலும், ஊருக்குள் வந்ததும் மாணவர்களிடம் பெற்றோர் சொல்தான் எடுப்பட்டது.

நான்கு கிராமங்களிலும் பெற்றோரிடம் பேசி நூலகம் அமைத்தாயிற்று. பெற்றோர்கள் முழு ஆதரவு தந்தனர். 'வாசிக்காமல் இருந்தால் அடிப்படை எழுத்துகளைக்கூட மறந்துவிடுவார்கள்' என்ற பயமுறுத்தல் உதவியது. அதனால் இம்முறை வீட்டில் புத்தகம் வாசிக்கக் கொஞ்சம் இடம் இருந்தது.

ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் புத்தகங்களைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தால் வாசித்துவிடுவார்களா? முதலில் வாசிப்பின் மீது ஆர்வத்தைத் தூண்ட வேண்டும். நன்றாக வாசிக்கும் குழந்தைகள் பற்றிக் கவலையில்லை. சராசரி மாணவர்கள் புத்தகங்களை எடுக்க வேண்டும்.

அதற்காக முதலில் மரத்தடியில் புத்தகங்களைக் காட்சிப்படுத்தினோம். விளையாடினோம். கதைகள் பேசினோம். அங்கேயே அமர்ந்து குட்டிப் புத்தகங்களை முதலில் வாசிக்க வைத்ததும் கதைகள் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் விரும்பிய புத்தகத்தை எடுத்துச் சென்றனர்

'தினமும் நூலகத்திற்கு யாரெல்லாம் வருகிறார்கள், என்ன புத்தகம் எடுத்தார்கள்' என மாணவப் பொறுப்பாளரிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். இரண்டு வாரங்களுக்குப் பின் மீண்டும் போனேன்.

முதல் கிராமத்தில் ஐந்து மாணவிகள் 15-20 புத்தகங்கள் வாசித்ததாகச் சொன்னார்கள்.

ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவர்கள் நன்றாகப் படிக்கும் மாணவிகள். வாசித்த கதைகளை உற்சாகமாகப் பகிர்ந்துகொண்டார்கள். ஒரு மாணவியின் வீட்டில் புத்தகம் வைத்திருந்தோம். அந்த மாணவியின் அம்மா, யாரெல்லாம் புத்தகம் வாசிக்க வரவில்லையோ அவர்களை அழைத்து வந்தார். அவர்களைச் சத்தம் போட்டார். அவர் காட்டிய ஈடுபாடு பெரும் நம்பிக்கையைத் தந்தது.

வாசிப்பதைக் கட்டாயப்படுத்தித் திணிக்கக்கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்ததால், மாணவர்களை எதுவும் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதில் ஒரு மாணவன் சொன்ன பதில், என் வாழ்வைப் புரட்டிப் போடும் என நினைக்கவில்லை.

"நான் வாசிக்க புக எடுத்துட்டுப் போனேன் டீச்சர். ஆனா எனக்கு வாசிக்க கஷ்டமா இருக்கு. ஒன்னும் புரியல வேற" என்றான். சராசரியாக வாசிக்கும் மாணவன்தான்.

கதைகளைப் பாடமாக நடத்தவா முடியும்? அவனுக்கு உதவி செய்யும்படி நன்றாக வாசிக்கும் மாணவியிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்துவிட்டு, அடுத்த கிராமத்துக்குச் சென்றேன். மனதில் அவன் சொன்னது ஊறியபடியே இருந்தது

அடுத்தடுத்த கிராமங்களில் இனிய அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. இளம் பெற்றோர்கள் புத்தகம் வாங்கிச் சென்று வாசித்துள்ளனர். தங்கள் குழந்தைக்கு கதைகள் சொல்லும் பொருட்டுப் பெண்கள் வாசித்தது மனதுக்கு நிறைவாக இருந்தது.

எல்லாக் குழந்தைகளும் வாசிக்கவும், வீதி வகுப்பறைக்கும் வந்துவிட்டார்களா என்றால் இல்லை. நான்காவது கிராமத்தில் எனக்குத் தெரியாமல் பெண் குழந்தைகள் மில் வேலைக்குப் போனார்கள். ஒரு சிலர் வயலில் அறுப்புக்குப் போனார்கள். ஒரு மாணவன் தன் அப்பாவுடன் காய்கறி விற்கப் போய்விட்டான். சில பதின்பருவ ஆண் குழந்தைகள் லாரியில் ஏறி திருப்பூர் போய்விட்டார்கள்.

பணம்தான் எல்லாவற்றையும் தீர்மானிக்கிறது. ஒரு பக்கம் கொரோனா ஊரடங்கால் மேல்தட்டு தனியார் பள்ளி மாணவர்கள் கற்றல் செயல்பாடுகள் ஏதுமின்றி கணினி, செல்பேசி முன் அமர்ந்து பாடம் படித்தனர். ஆன்லைனில் விளையாட்டுப் பாடவேளைகூட நடந்தது. மறுபக்கம் அடித்தட்டுக் குடும்பங்களில் மாணவர்களை அவர்களின் பெற்றோர்களே வேலைக்குக் கட்டாயப்படுத்தி அழைத்துப் போனார்கள்.

மேல்தட்டு வர்க்கமோ, அடித்தட்டு வர்க்கமோ, படுமோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டது என்னவோ நம் குழந்தைகள்தான்.

(தொடர்ந்து பேசுவோம்...)

திட்டினால் அன்பு இல்லையா?

திவ்யா பள்ளிக்குச் செல்ல
டவுன் பஸ்ஸில் ஏறினாள்.
பஸ் நகர்ந்தது. உட்கார சீட்
கிடைக்கவில்லை. நின்று
கொண்டிருந்தாள். அத்தனை
பேர் முன்னாலும் கூட அவளுக்கு
அழுகை வந்தது.

அப்போது தான் அதைக்
கவனித்தாள். ஏழு வயது சிறுவன்
ஒருவன் கைகளை வெளியே நீட்டி
விளையாடிக் கொண்டிருந்தான்.
தன் மனக்கஷ்டமான நிலையிலும்
அந்தச் சிறுவனைப் பார்த்து, “டேய்,
பஸ் வெளிய கையை நீட்டாதா.
கையில் அடிபடும், சரியா” என்று
எச்சரித்துவிட்டுத் தன் சோகமான
நினைவுகளில் மூழ்கினாள்.

‘எனக்கே இப்போ பள்ளிக்
எக்ஸாழுக்கு ரெடியாகறதுக்கு
ஸ்பெஷல் கிளாஸ் நடந்துட்டு
இருக்கு. இந்தச் சமயத்துலயும்
வீட்டுக்கு ஹெல்ப்பா
இருக்கலாமேன்னு உதவி செய்தா
தப்பா? ஆளாளுக்கு என்னைத்
திட்டுறாங்க. நானெல்லாம் வாழறதே
வேஸ்ட்’ என்று உதட்டைக் கடித்து
அழுகையை அடக்க முயன்றாள்.
அன்று காலை நடந்ததை நினைத்துப்
பார்த்தாள்.

திவ்யா பத்தாம் வகுப்பு
படிக்கிறாள். ஸ்பெஷல் கிளாஸில்
நடக்கும் தேர்வுக்காக அதிகாலையில்
எழுந்து படித்துக் கொண்டிருந்தாள்.
நான்கு மணிக்கு கிச்சனுக்குள்
சென்று டீ போட்டுக் குடிக்கப்
போனாள். அங்கே பாத்திரங்கள்
நிறைய குவிந்திருந்தன. அதைப்
பார்த்ததும், ‘இதையெல்லாம் துலக்கி
அம்மாவுக்கு ஹெல்ப் பண்ணலாமே’
என்று தோன்றியது.

வேக வேகமாகப்
பாத்திரங்களைத் துலக்க
ஆரம்பித்தாள். அங்கே பெரிய
பிளாஸ்டிக் கூடை ஒன்று இருந்தது.
அதில் அனைத்து பாத்திரங்களையும்
சுத்தமாகக் கழுவி வைத்தாள்.
அரைமணி நேரத்தில் அந்த இடமே
சுத்தமானது. பிறகு தனக்கு டீ

போட்டு எடுத்துக்கொண்டு மொட்டை மாடிக்குப் படிக்கப் போனாள். படிக்கும்போதே, 'கீழே அவள் வீட்டின் பெரியவர்கள் அவள் பாத்திரம் கழுவி உதவி செய்ததைப் புகழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள்' என்று நினைத்துப் பார்த்தாள். அதுவே அவளுக்கு உற்சாகமாக இருந்தது.

ஏழு மணி ஆகவே, குளித்துச் சாப்பிட்டுப் பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டுமே என்று கீழே இறங்கி வந்தாள். அவள் வீட்டுக்குள் நுழைந்த அடுத்த நிமிடமே, "உன்னை எல்லாம் யார் பாத்திரம் கழுவுச் சொன்னது? உன் வேலையை மட்டும் பாக்க வேண்டியதுதானே, அதிகப்பிரசங்கி" என்று பாட்டி கத்தினார். பாட்டி அப்படிச் சத்தும்போது தாத்தா எரிச்சலாக திவ்யாவைப் பார்த்தார்.

"என்னாச்சு?" என்று திவ்யா அதிர்ச்சியுடன் கேட்கும்போதே, அவள் அம்மா அங்கே சேரில் அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்தாள். "என்னாச்சும்மா, எதும் பிரச்சனையா?" என்றாள்.

"ஒண்ணுமில்ல திவ்யா. நீ காலையில் பாத்திரம் துலக்கி, எல்லாத்தையும் அந்த பெரிய பிளாஸ்டிக் கூடைக்குள்ளே போட்டிருக்கே. ஸ்பூன்களையும் கழுவி அதுக்குள்ளே போட்டிருக்க. காலையில் அவசரத்துக்கு ஸ்பூன் தேவைப்பட்டுச்சு. நான் டப்புகுள்ளே கிண்டிக் கிண்டி ஸ்பூனைத் தேடினேனா... கீழே ஸ்பூன் தெரிஞ்சது. டக்குன்னு கையைவிட்டு வேகமா எடுக்கும்போது, ஒரு டம்ளர் என் விரலைக் கிழிச்ச விட்டுடுச்சு" என்று அம்மா தன் கையைக் காட்டினார். அம்மாவின் ஆட்காட்டி விரலில் பிளாஸ்திரி சுற்றப்பட்டிருந்தது.

"ஸ்பூனை எல்லாம் கழுவி இந்தப் பெரிய கூடைக்குள்ளே போடக்கூடாது திவ்யா. ஸ்பூனைக் கழுவி, அதுக்குன்னு இருக்க ஸ்டாண்ட்லவைக்கணும். இப்ப உன்னால பாரு, அம்மாவுக்குக் கையில அடிபட்டிருக்கு. நான் ஆபீஸுக்குப் போகணும். இங்க உக்காந்து இட்லி வேக வைக்கறேன்." இட்லிகளை எடுத்து வைத்தபடியே, திவ்யாவை அப்பா திட்டினார்.

திவ்யாவுக்கு அழகையாக வந்தது. 'இந்தவீட்டுக்கு வேலை செய்தால் இவ்வளவு திட்டுகிறார்களே! ஸ்பூனை வேகமாக எடுத்து அம்மாவின் தப்புதானே? நானா குற்றம் செய்தேன்!' என்று மனசுக்குள் புலம்பினாள்.

வழக்கமாக இட்லி என்றால் பொடியும் நல்லெண்ணெயும் வைத்து ஐந்து சாப்பிடுவாள். அன்று இரண்டு மட்டுமே சாப்பிட்டாள். அனைவரும், "ஏன் கம்மியா சாப்பிடுறா?" என்று பதறினார்கள். "பசிக்கலை" என்று வெறுப்பாகச் சொல்லிவிட்டுப் பள்ளிக்குக் கிளம்பினாள். ரோட்டில் நடக்க நடக்க அவளுக்கு எல்லோரும் பேசியது எல்லாம் நினைவுக்கு

வந்தது. அப்படியே பஸ்ஸில் ஏறி நின்று இதோ வருந்திக் கொண்டிருக்கிறாள்.

அப்போது யாரோ அழும் சத்தம் கேட்டது. திவ்யா திரும்பிப் பார்த்தாள். 'பஸ்ஸின் வெளியே கையை நீட்டக்கூடாது' என்று அவள் சொன்ன ஏழு வயது சிறுவன் அழுது கொண்டிருந்தான். அவன் அம்மா சமாதானப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

"அந்த அக்கா என்னைத் திட்டிட்டாங்க. அவங்கள் அடிக்கணும்" என்று அந்தச் சிறுவன் தன்னை நோக்கிக் கைகாட்டுவதை திவ்யா பார்த்தாள். முதலில் அவளுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

"அச்சும்மா, அந்த அக்கா உன்னைத் திட்டல. உன் நல்லதுக்காகத்தான் சொன்னாங்க" என்று அம்மா அவனைச் சமாதானப்படுத்தினார். "இல்ல, என்னை 'டேய்'னு அட்டினாங்க. நீங்க என்னைச் செல்லமா 'அச்சு'ன்னு கூப்பிடுவீங்க. அவங்க எப்படி 'டேய்'னு சொல்லலாம்?" என்று கேட்டுப் பையன் தொடர்ந்து அழுதான்.

"இதைப் பாரு. நீ பஸ்ஸ் இருந்து கையை நீட்டினா பக்கத்துல இன்னொரு பஸ்ஸோ, லாரியோ வந்தா அடிபடும். உன் கையைக் கிழிச்சிரும். அந்த அக்கா உன் நல்லதுக்குத்தான் சொன்னாங்க. அவங்க என்ன சொன்னாங்க, எதுக்கு சொன்னாங்கன்னு மட்டும் யோசி! எப்படிச் சொல்றாங்கன்னு அந்த வார்த்தையை மட்டும் சொல்லிச் சொல்லி அழாதே! அவங்க நல்ல அக்கா. உன் நல்லதுக்குத்தான் சொன்னாங்க. அழாதே, அவங்களப் பார்த்து ஸ்மைல் பண்ணு!"

அம்மா சொன்னதும், அவன் திவ்யாவை நோக்கிக் கண்களில் கண்ணீரோடு சிரித்தான். அதைப் பார்த்தவுடன் திவ்யாவுக்கும் சிரிப்பு வந்தது. அவன் மனம் லேசாகிவிட்டது.

"பெரிய கூடை நிறைச்சு பாத்திரம் இருக்கும்போது அதுக்கடியில் ஸ்பூனை அவசரத்துல கண்டுபிடிக்கிறது கஷ்டம். அதனாலதான் அம்மா விரலைக் கிழிச்சிட்டாங்க. அதனால் எனக்குச் சொன்ன அறிவுரையைக் கோபமாச் சொல்லி இருக்காங்க. நான் அந்தக் கோபத்தை மட்டும் எடுத்துக்கிட்டு, அறிவுரையைத் தூக்கி எறிஞ்சிட்டு இருக்கேன். எனக்கு கிடைச்ச மெசேஜ் சிம்பிள். 'இனிமேல் பாத்திரம் கழுவுமபோது ஸ்பூன், குட்டி குட்டி கிண்ணங்கள் எல்லாம் அப்ப அப்ப அதற்கான இடத்துல தூக்கி வச்சிரு.' இவ்வளவுதான். நான் இதை எடுத்துக்காம, நெகட்டிவா யோசிச்சு இருக்கேன். ச்சே..." என்று தன்னைச் செல்லமாகக் கடிந்துகொண்டாள்.

பஸ்ஸை விட்டு இறங்கிப் பள்ளியை நோக்கி நடக்கும்போது தெளிவாக நடந்தாள்.

— விஜயபாஸ்கர் விஜய்

இந்த நம்பிக்கைகள் உண்மையல்ல!

‘இதுதான் நம் உடலுக்கு ஆரோக்கியம் தருவது’ என்று நினைத்துப் பல விஷயங்களை நம்பிக்கையோடு பின்பற்றிக்கொண்டிருப்போம். ஆனால், மருத்துவ நிபுணர்கள் ‘இதையெல்லாம் செய்யக்கூடாது’ என எச்சரிக்கிறார்கள். நாம் ‘நல்லது’ என நினைத்துச் செய்வதில் தவிர்க்க வேண்டிய சில இங்கே:

- கோடையில் எந்தச் சரும நிபுணரிடம் போனாலும், எந்த பியூட்டிஷியனிடம் போனாலும், “உடலில் சன் ஸ்க்ரீன் தடவிக்கொள்ளாமல் வெளியில் போகாதீர்கள்” என அட்வைஸ் செய்கிறார்கள். ‘சூரியனின் ஆபத்தான புற ஊதாக் கதிர்வீச்சுக்கும் சருமப் புற்றுநோய்க்கும் தொடர்பு இருக்கிறது’ என டாக்டர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால், எப்போதும் சன் ஸ்க்ரீனோடு வெளியில் போனதன் விளைவு, பிரிட்டனில் தெரிய வந்துள்ளது. அங்கு சுமார் 40 சதவிகிதம் பேர், வைட்டமின் டி குறைபாட்டால் அவதிப்படுகிறார்கள். எலும்புகள் வலுவாக இருக்கவும், நோய் எதிர்ப்பு சக்தி நன்றாக இருக்கவும் வைட்டமின் டி அவசியம். இதய நோய், புற்றுநோய், சர்க்கரை நோய் போன்றவற்றிலிருந்தும் உடலுக்குப் பாதுகாப்பு தர இந்த வைட்டமின் தேவை என்பது சமீபத்திய ஆராய்ச்சிகளில் தெரிய வந்துள்ளது. எனவே, கோடையில் வேண்டுமானால் சன் ஸ்க்ரீன் பயன்படுத்தலாம். எல்லா நேரமும் சூரிய வெளிச்சம்

உடலில் படாமல் தடுப்பது நல்லதல்ல. காலையிலும் மாலையிலும் சிறிது சூரிய வெளிச்சம் உடலில் நேரடியாகப் பட வேண்டும். வைட்டமின் டி வெயிலில் இருந்துதான் நமக்கு நிறைய கிடைக்கிறது.

- ‘டயட் டிரிங்க்ஸ்’ என்ற பெயரில் சர்க்கரை சேர்க்காத குளிர்பானங்களை இப்போது விற்கிறார்கள். முதியவர்களும், உடல் எடையைக் குறைக்க நினைப்பவர்களும், சர்க்கரை நோயாளிகளும் இவற்றை ஆர்வமாகக் குடிக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மை என்ன தெரியுமா? இதைக் குடிப்பதால்தான் உடல் எடை அதிகமாகிறது. இந்தப் பானங்கள் நம் உடலை ஏமாற்றி, சர்க்கரையை எதிர்பார்க்கும் நிலைக்குத் தள்ளுகின்றன. அதனால் ஏதாவது சாப்பிட்டு உடல் பருமனை வரவழைக்கிறார்கள் பலர். உடலுக்கு ஆரோக்கியமாக ஏதாவது குடிக்க வேண்டும் என்றால், மோர், இளநீர் என்று குடிப்பதே நல்லது.

- நிறைய பேர் அதிகாலையில் வைட்டமின் மாத்திரைகளைச் சாப்பிடுவதை வழக்கமாக வைத்திருக்கிறார்கள். அப்போது சாப்பிட்டால்தான், உடலுக்கு முழுமையாகச் சத்து கிடைக்கும் என்றும் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், மாத்திரைக்குப் பிறகு குடிக்கும் காபி, டீ போன்றவை, மாத்திரையில் இருக்கும் மக்னீசியம், கால்சியம் போன்ற மினரல்களை உடலில் கரையவிடாமல் தடுக்கின்றன. காலையில்

சாப்பிடும் டிபன், வைட்டமின்களை முழுதாக உடலில் சேரவிடாமல் தடுக்கிறது. உணவுக்குப் பிறகு சில நிமிடங்கள் கழித்து மாத்திரை சாப்பிடுவதே நல்லது. சாப்பிட்ட உடனே உடலின் செரிமான அமிலங்கள் சுறுசுறுப்பாகி இருக்கும். அவை மாத்திரையின் எல்லாச் சத்துகளையும் சீக்கிரமே உறிஞ்சி உடலில் கலக்கச் செய்யும்.

● 'நார்ச்சத்து நிறைந்த உணவுகளை யே அதிகம் சாப்பிடுங்கள். அவையே செரிமானத்தை துரிதப்படுத்தும். உடலின் கழிவுகளை அகற்றவும் அவை உதவும்' எனப் பல காலமாக ஆரோக்கிய அறிவுரை சொல்லப்படுகிறது. நார்ச்சத்துள்ள கீரைகள், காய்கறிகள், பழங்கள் போன்றவை உடலுக்கு நல்லதுதான். ஆனால், எல்லோருக்கும் அல்ல! சிலருக்கு வயிற்றில் பிரச்சனை இருக்கும். சாப்பிட்ட உடனே இயற்கை உபாதைக்கான உந்துதல் எழும். அப்படிப்பட்டவர்கள் நார்ச்சத்து உணவுகளை அதிகம் சாப்பிடக்கூடாது. இவை வயிற்றில் வாயு உற்பத்தியை அதிகமாக்கி, வயிற்றுப்போக்கை வரவழைத்துவிடும்.

● 'இயற்கையான மூலிகைகளில் இருந்து தயாரானது' என்று மருந்துகளின் மீது ஒரு வாசகம் இருந்தால், அது பாதுகாப்பான பொருள் என அப்படியே நம்புகிறோம். ஆனால், மற்ற எல்லா அலோபதி மருந்துகளையும் போலவே, இயற்கைப் பொருட்களிலிருந்து உருவாக்கப்படும் மருந்துகளும் பக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். அவை, நாம் எதிர்பார்க்காத மோசமான விளைவுகளாகவும் இருக்கக்கூடும். சில மூலிகைத் தயாரிப்புகள் தரமற்றவைகளாகவும் இருக்கலாம். எப்போதும் நம்பகமான இயற்கை மருந்துகளை, உரிய மருத்துவரின் பரிந்துரையுடன் எடுத்துக்கொள்வதே பாதுகாப்பு.

● சர்க்கரை நம் உடலுக்கு ஆரோக்கியம் இல்லை என நினைக்கும் நிறைய பேர், அதற்கு மாற்றான இனிப்பு என்று தேன் பயன்படுத்துகிறார்கள். லெமன் டீ, ஜீஸ் என எல்லாவற்றிலும் தேன் கலந்து நிறைய பேர் குடிக்கிறார்கள். என்னதான் இயற்கையான இனிப்பு என்றாலும், தேனிலும் சர்க்கரைச்சத்து இருக்கிறது. தினமும் ஒரு டேபிள்ஸ்பூன் தேன் சாப்பிடுபவர்கள், அவர்கள் ஒருநாளில் எவ்வளவு சர்க்கரை சாப்பிடலாமோ, அதைவிட ஒன்றரை மடங்கு அதிகம் சாப்பிடுவதாக அர்த்தம். தேனில் இரும்புச்சத்து உட்பட நிறைய மினரல்கள் இருப்பதாகச் சொல்வதுண்டு. ஆனால், தேனில் இவை மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. எந்த வடிவத்தில் இருந்தாலும், இனிப்பு ஆபத்தானதே!

● 'தினமும் இரவில் ஆறு மணி நேரத்துக்கும் குறைவாகத் தூங்குவது, உடலுக்கு ஆரோக்கியமானது அல்ல' என்கிறார்கள் நிபுணர்கள். அதற்காக அதிக நேரம் தூங்கினால், அதுவும் ஆபத்துதான். இரவில் பத்து மணி நேரத்துக்கும் அதிகமாகத் தூங்குபவர்கள், பல உடல்நலப் பிரச்சனைகளைச் சந்திக்கிறார்கள். நாம் தூங்கும்போதுதான் உடல் தன்னைப் புதுப்பித்துக்கொள்கிறது. 'இரவில் மிக அதிக நேரம் தூங்குபவர்களுக்கு முதுகுவலி, மன அழுத்தம், உயர் ரத்த அழுத்தம் எனப் பல பிரச்சனைகள் வரக்கூடும்' என்று எச்சரிக்கிறார்கள் மருத்துவர்கள். உழைத்து வாழ்வதற்காகப் படைக்கப்பட்டது நம் உடல். அதை நீண்ட நேரம் செயலற்றதாக வைத்திருப்பது ஆரோக்கியம் அல்ல. சராசரியாக ஏழு மணி நேரத் தூக்கம், ஆரோக்கிய வாழ்வுக்கான தொடக்கம். ●

எழுத முடியாமல் தடுமாற வைக்கும் டிஸ்கிராபியா!

கற்றல் வித்தியாசங்களில் மிக முக்கியமான ஒன்று, டிஸ்கிராபியா (Dysgraphia). இதுவும் நரம்பு சார்ந்த ஒரு பிரச்சனையே! இந்தப் பிரச்சனையுள்ள குழந்தைகள், தங்கள் வயதுக்கு ஏற்றபடி எழுத முடியாமல் சிரமப்படுவார்கள். முறையான கல்வியைக் கொடுத்தாலும், அதுதொடர்பாகச் சிந்திக்க முடியாமல் தவிப்பார்கள். தாங்கள் நினைப்பதை எழுத முடியாமல் தடுமாறுவார்கள். வெவ்வேறு வயதுகளில் இதன் அறிகுறிகள் வெவ்வேறு விதமாக வெளிப்படும்.

டிஸ்கிராபியாவைப் புரிந்துகொள்வது முதல் சரிசெய்வது வரை விரிவாக விளக்குகிறார், கற்றல் குறைபாடு உள்ளவர்களுக்கான ஹெலிக்ஸ் ஒப்பன் ஸ்கூல் தாளாளர் மற்றும் கற்றல் குறைபாடுள்ள குழந்தைகளுக்கான பயிற்சியாளர் தேவிப்பிரியா.

குழந்தைகளின் கையெழுத்து அவர்களது கல்வியின் தலையெழுத்தைத் தீர்மானிக்கிறதா என்ற கேள்வி வரும். கையெழுத்து ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கும். கோர்வையாக, பொருள் தரும் படியாக, வாக்கிய கட்டமைப்புக்குள் அடங்குவதாக இப்படிப் பல தன்மைகள் நாம் எழுதுவதில் உள்ளது. இந்த முறையில் தெளிவாக எழுத முடியாமல் சிரமப்படுவதை டிஸ்கிராபியா என்கிறோம்.

எப்படி அறிவது?

ஒரு குழந்தைக்கு டிஸ்கிராபியா உள்ளது என்பதை எப்படித் தெரிந்துகொள்ளலாம்?

தான் படிக்கும், அது சார்ந்து யோசிக்கும் விஷயங்களைக் குழந்தைகள் எழுத்துகளின் வழியாக வெளிப்படுத்துகின்றனர். டிஸ்கிராபியா பிரச்சனை உள்ள குழந்தையின் கையெழுத்து தெளிவாக இருக்காது. குறிப்பிட்ட நேர்க்கோட்டில் எழுத முடியாமல் மேலும் கீழுமாக வார்த்தைகள் இடம்மாறும். சொல்ல வந்ததைக் கோர்வையாக எழுத்தில் வெளிப்படுத்த முடியாமல் அவதிப்படுவார்கள்.

எழுதுவது என்பது மூளையின் செயல்பாட்டையும் பல்வேறு திறன்களையும் உள்ளடக்கியது. கைகள் நன்கு இயங்க வேண்டும். எழுதும் இடம் குறித்துத் தெளிவு பெற வேண்டும். நினைவிலிருந்து எண்கள் மற்றும் எழுத்துகளை ஞாபகப்படுத்த வேண்டும். மொழி மற்றும் வடிவங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும். என்ன எழுதுவது என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். அதை எப்படி எழுதுவது என்ற ஒழுங்கும் பழக வேண்டும்.

டிஸ்கிராபியா பிரச்சனை உள்ள குழந்தைக்கு இந்த எல்லாமே ஒருங்கிணைந்து வராது. குழந்தைகள் எழுதப்பழகும் காலத்தில்தான் இந்தப் பிரச்சனை தெரியவரும்.

எழுதுவதைப் பற்றி யோசிக்கும்போது, போதுமான வார்த்தைகள் இவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. எழுதுவது என்றாலே வெறுப்பாக இருக்கும். எழுதுவதையே தவிர்க்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு டிஸ்கிராபியா பிரச்சனை

தேவிப்பிரியா

இருக்கலாம். உங்கள் குழந்தைக்கு எழுதுவதில் பிரச்சனை என்றால் அதற்கான காரணத்தைக் கண்டறிவதில் ஆர்வம் காட்டுங்கள். எளிதாகத் தீர்வை நோக்கி நகர முடியும்.

காரணங்கள் என்னென்ன?

ஆட்டிசம் பாதிப்பு உள்ளவர்களுக்கு இந்தப் பிரச்சனை வரலாம். அது இல்லாமல் சிலருக்குப் பரம்பரை காரணமாகவும் வரலாம். நிறைய குழந்தைகளுக்கு இந்தப் பிரச்சனை இருப்பது கண்டறியப்படுவதே இல்லை.

நன்றாகப் படித்தாலும் எழுதுவதில் மட்டும் பிரச்சனை என்றால், அதற்குக் கைகளில் உள்ள இயங்கு தசைகளின் செயல்பாடுகளில் ஏற்படும் பிரச்சனை காரணமாக இருக்கலாம். இது மூளையில் உண்டான பாதிப்பின் காரணமாக ஏற்படலாம். சொற்களை, அவற்றின் வடிவத்துடன் நிரந்தரமாக நினைவில் வைத்துக்கொள்ள உதவும் நினைவாற்றலில் ஏற்படும் பாதிப்பின் வெளிப்பாடே இது.

டிஸ்கிராபியாவின் பண்புகள் என்னென்ன?

இந்தப் பாதிப்பு உள்ளவர்கள், தெளிவாகவும் சரளமாகவும் பேசுவார்கள். ஆனால் எழுதுவது மட்டும் அவர்களுக்குப் பிரச்சனை. வார்த்தைகளைப் பொருத்தம் இல்லாமல் பிரித்து எழுதுவார்கள். வார்த்தைகளுக்கு இடையில் பொருத்தம் இல்லாத இடைவெளி விடுவார்கள். பொருத்தமற்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி வாக்கியங்களை அமைப்பார்கள். புத்தகத்தில் உள்ள வார்த்தைகளைப் படித்து அப்படியே எழுதுவதில் கூடச் சிக்கல் இருக்கும். தப்பாக எழுதி, அடித்து அடித்து எழுதுவார்கள். மெதுவாக எழுதுவது, எழுதும்போது வார்த்தைகளை உச்சரித்தபடி எழுதுவது, சிறியதும் பெரியதுமாக எழுத்துகளை எழுதுவது, எழுத்துகளைத் தலைகீழாக எழுதுவது, வார்த்தைகள் கிடைக்காமல் யோசித்துக்

கொண்டிருப்பது என்று இருப்பார்கள். நோட்டில் குறிப்பிட்ட இடத்துக்குள் எழுதாமல் அதைத் தாண்டியும் எழுதுவார்கள். மற்றவர்களைப் போல மூன்று விரல்களைப் பயன்படுத்தி பென்சில் அல்லது பேனா பிடித்து எழுதுவதில் சிரமப்படலாம். ஒரு வாக்கியத்தை அமைப்பதில் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல் போன்ற இலக்கணச் சத்தம் இருக்காது. ஒரு கதையைச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் கூட, அடுத்தடுத்த சம்பவங்களை ஒருங்கிணைத்துச் சொல்ல இவர்களால் இயலாது.

கண்டறிவதும் சிகிச்சையும்!

பள்ளியில் ஆசிரியர் உங்களது குழந்தைக்கு எழுதுவதில் உள்ள சிரமங்களைக் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தலாம். கற்றல் குறைபாடுள்ள குழந்தைகளுக்கான சிறப்புப் பயிற்சியாளரை அணுகிப் பிரச்சனையின் தீவிரத்தைக் கண்டறியலாம். இத்துடன் ஐக்கிய சோதனையும் அவர்களது நிலையைப் புரிந்துகொள்ள உதவும். குழந்தைகள் பள்ளியில் கல்விச் செயல்பாடுகளை எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதை வைத்து மதிப்பிடலாம். பரிசோதனையின்போது குழந்தைகளை எழுத வைக்கலாம். குறிப்பிட்ட கேள்விக்குச் சுருக்கமாகப் பதிலளித்தல், வாக்கியங்களைப் பார்த்து எழுதுதல், அவர்களது இயங்கு திசைத் திறனைக் கண்டறிதல், எண்ணங்களை வாக்கியங்களாகக் கட்டமைக்க எப்படி முயற்சி செய்கின்றனர், எழுத்தின் தரம், சுருத்துகளை வெளிப்படுத்தும் முறை ஆகியவற்றைப் பரிசோதனைகள் மூலம் தெரிந்துகொண்டு அதற்கு ஏற்ப ரெமடியல் டீச்சிங் முறை செயல்படுத்தப்படும்.

டிஸ்கிராபியாவுக்கு நிரந்தரச் சிகிச்சை கொடுத்து முழுமையாகச் சரிசெய்ய முடியாது. பிரச்சனையின் தன்மையைக் கண்டறிந்து, அதைச் சரிசெய்ய பயிற்சிகள் அளிக்கப்படும். இயங்குதசைகளின் செயல்பாட்டை மேம்படுத்தவும், விரல்களில் சரியான கோணத்தில் பிடித்து எழுதவும் பயிற்சி அளிக்கப்படும். கிளை பயன்படுத்தி விரல்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல், இணைப்பு புள்ளிகளைக் கொடுத்து எழுத்துகளை இணைத்தல், பொருட்களுக்குள் ஒளிந்துள்ள எழுத்துகளைக் கண்டறிவது, பாடங்களைச் சுருக்கமாக எழுதப் பயிற்சி அளிப்பது, கேள்விக்கான பதிலை மைன்ட் மேப் மூலமாகப் புரிந்துகொண்டு எழுதப் பயிற்சி அளிப்பது ஆகியவற்றின் மூலம் அவர்களது சிரமத்தைக் குறைக்கலாம். தேர்வுகளில் இவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்துக்குள் முடிக்க முடியாது. இதனால் தேர்வில் கூடுதல் நேரம் பெற்றுத் தரலாம். பிரச்சனையின் தீவிரத்தைப் பொறுத்து ஸ்கிரைபர் வைத்து எழுதவும் அனுமதி பெறலாம்.

– யாழ் ஸ்ரீதேவி

படிப்பு முக்கியமில்லை, அது இல்லாமலும் வாழ்க்கையில் முன்னேறலாம்' என்பது போல யார் பேசினாலும் எதிர்ப்பு தெரிவித்து, கல்வியின் அவசியம் குறித்து தொடர்ச்சியாக ஃபேஸ்புக் தளத்தில் எழுதிவருபவர் கபிலன் காமராஜ். பள்ளி மற்றும் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும், வேலை தேடும் இளைய தலைமுறையினருக்கும் பயனுள்ள அவரின் சில பதிவுகள் இங்கே...

கல்வியே கரை சேர்க்கும் கருவி!

கபிலன் காமராஜ்

நான் கல்லூரியில் முதல் பெஞ்ச் மாணவன். ஒருநாள் நண்பன் ஒருவனோடு பேசிக்கொண்டே வகுப்புக்குள் வந்து அவனோடு கடைசி பெஞ்ச்சில் அமர்ந்துவிட்டேன். வகுப்புக்குள் வந்த பேராசிரியர், “முதல் பெஞ்ச்ல உட்கார்ந்தே தூங்குவ. இருக்குற அரியர்ஸ் போதாதா? வா, வந்து ஃபர்ஸ்ட் பெஞ்ச்ல உட்காரு” எனக் கட்டாயப்படுத்தி பெஞ்ச் மாற வைத்தார்.

“மொத பெஞ்ச்ல இருக்குறவனுக்களைவிடக் கடைசி பெஞ்ச்ல இருக்குறவனுக்கதான் வாழ்க்கைல பெருசா முன்னேறி இருக்கறதா அப்துல் கலாமே சொல்லிருக்காரு.” இப்படிப் பேசி உசுப்பேத்தி, ‘கடைசி பெஞ்ச்ல உட்கார்ந்தால் கிளாஸ் கவனிக்க வேணாம், அரியர் வாங்கி கப் சேர்க்கணும்’ என்று வீணாகப் போவதற்கு எல்லா வழிகளையும் சொல்வார்கள். அவற்றையெல்லாம் கேட்காதீர்கள்.

அனைத்து நிறுவனங்களிலும் குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்திற்கு மேல் மதிப்பெண் பெற்றிருந்தால்தான் முதல்கட்ட இன்டர்வியூவிற்கே கூப்பிடுவார்கள். சில நிறுவனங்கள் History of Arrears இருந்தால் வேலைக்கு எடுக்க மாட்டார்கள்.

என் வகுப்பில் எந்த அரியரும் வாங்காமல் பாஸ் செய்தவர்கள், கேம்பஸ் இன்டர்வியூவில்

“ஸ்லேவ் ஜாப்ஸ், பில் கேட்ஸ், மார்க் சக்கர்பர்க் எல்லாம் கல்லூரிப் படிப்பே முடிக்காம மிகப்பெரும் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களை உருவாக்கி இருக்காங்க. அதனால் படிப்பெல்லாம் முக்கியமில்ல” என்று சொல்பவர்கள், ஸ்லேவ், பில், மார்க் போன்றோர் உலகின் மிகச்சிறந்த பல்கலைக் கழகங்களான ஸ்டான்ஃபோர்டு, ஹார்வர்டில் இருந்து இடைநின்றவர்கள் என்பதைச் சொல்லாமல் தவிர்ப்பார்கள். லாரி பேஜ், செர்ஜிப்ரின் என்ற இருவரின் பிஹெச்.டி ஆராய்ச்சிக்கான கட்டுரைதான் Google search engineயை உருவாக்கியது என்பதைக் பற்றிக் கூறிக் கல்வி கற்க வலியுறுத்த மாட்டார்கள்.

‘படிக்காதே’ என மறைமுகமாகச் சொல்வதெல்லாம் உங்களை முட்டாளாக்கவே. கல்வியே கரை சேர்க்கும் கருவி!

வேலை கிடைத்து, 5 வருஷத்துக்குள் அமெரிக்கா போய் செட்டிலாகிவிட்டார்கள். அரியர் வாங்கியும் நான்கு ஆண்டுகளில் பட்டம் பெற்றவர்கள், குறைந்த ஊதியத்தில் ஒரு வேலையைப் பெற்று 5 ஆண்டுகளில் நல்ல ஊதியம் உள்ள வேலையை அடைந்தார்கள். நான்கு ஆண்டுகளில் படிப்பை முடிக்காமல் மேலும் சில ஆண்டுகள் எடுத்துக்கொண்டு டிகிரி முடித்தவர்கள், பல ஆண்டு முயற்சிக்குப் பின்னர்தான் நல்ல ஊதியமுள்ள வேலையைக் கண்டடைய முடிந்தது.

எப்படி அரியர் வாங்காமல் பாஸ் செய்வது? வகுப்பில் பாடத்தைக் கூர்ந்து கவனியுங்கள். புரியவில்லை என்றால் தயக்கமில்லாமல் சந்தேகம் கேட்டுத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள். வகுப்பில் நடத்தப்படும் பாடங்களை அன்றே படித்து விடுங்கள். ஒவ்வொரு வார இறுதியிலும் முந்தைய வார பாடத்தை ரிவைஸ் செய்யுங்கள். மேலோட்டமாகப் படிக்காமல் ஆழமாகப் புரிந்து படியுங்கள். இதைச் செய்தாலே அரியர் இல்லாமல் பாஸ் செய்ய முடியும்.

“ஏன் வேலையை விட்டுட்டீங்க?”

“லீவு வேணும்னு மேனேஜர்கிட்ட கேட்கறது பிடிக்கல. சுதந்திரம்தான் முக்கியம். அதான் வேலையை விட்டுட்டேன்.”

இப்படிச் சிலர் சொல்கிறார்கள். ஒரு நிறுவனத்தின் கடைநிலை ஊழியர் முதல் CEO வரை யார் லீவு எடுத்தாலும் முறையாக விண்ணப்பித்து, தான் இல்லாதபொழுது தனது வேலைகளை யார் கையாள்வார்கள் என்பதை அறிவித்து, அனுமதி பெற்று விடுப்பில் செல்வதுதான் தொழில் தடையில்லாமல் நடக்க வழிவகுக்கும்.

தனியார் நிறுவனம் என்றில்லை, அரசாங்க அலுவலகத்திலும் இதுவே முறை. IAS, IPS என யார் லீவு எடுத்தாலும் மேலதிகாரியிடம் தெரிவித்து ஒப்புதல் பெற்று, தன் பணிக்கான பொறுப்பு ஆள் யார் என அறிவித்த பின்னர்தான் விடுப்பில் செல்ல முடியும். இந்தியத் தொழிலாளர் சட்டப்படி 10 நாட்களுக்கு மேல் அறிவிக்காமல் லீவு எடுத்தால் அந்த நபரைப் பணிநீக்கம் செய்ய இயலும்.

‘அதெல்லாம் இல்ல, நான் பெரிய அப்பாடக்கர்.

யார்கிட்டயும் பர்மிஷன் கேட்க மாட்டேன், அதனால் வேலைக்குப் போக மாட்டேன்’ என்பது வறட்டு ஈகோ.

18 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பொறியியல் முடித்து, Graduate Engineer Traineeயாகப் பன்னாட்டு நிறுவனத்தில் வேலைக்குச் சேர்ந்தபோது மாதம் ரூ. 5,000 மட்டும் தான் ஊதியம் தந்தார்கள். அப்போது அங்கே செக்யூரிட்டியாக வேலை பார்த்தவருக்கு மாத ஊதியம் ரூ. 6,000. ஒருமுறை அவர் எங்களிடம், “10வது படிச்சுட்டு உங்களவிட 1,000 ரூபாய் அதிகமா சம்பளம் வாங்குறேன்” என்று கிண்டல் செய்தார்.

இப்போது அவருக்கு மாதம் ரூ. 30,000 சம்பளம் என வைத்துக்கொள்வோம். பத்து வருடங்கள் அவர் வாங்கும் ஊதியத்தைவிட அதிகமாக, அனுபவம் வாழ்ந்த பொறியாளராக ஓராண்டில் நாங்கள் பெறுகிறோம். 18 ஆண்டுகளில் நாங்கள் அடைந்திருக்கும் ஊதிய உயர்வு என்பது, Careerக்கும் Jobக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு. Start with a job and grow your career.

அலுவலகத்திலிருந்து காரில் வீடு போகும் பெண் ஒருவர், கேப் டிரைவரிடம்... “அண்ணா! ஐடில வேலை பார்க்குறேன். சம்பளம் 50 ஆயிரம் ரூபாய்ணா. நீங்க எவ்வளவு சம்பாதிக்கறீங்க?”

“எல்லா செலவும் போக மாசம் ஒரு லட்ச ரூபா கைல நிக்கும்மா!”

“ஒரு லட்சமா? அண்ணா, என் ரெஸ்யூம் அனுப்பறேன். ஏதாவது வேலை இருந்தா சொல்லுங்க” என அந்த ஐ.டி-யில் வேலை பார்க்கும் பெண், டிரைவரிடம் கார் ஓட்டும் வேலை கேட்பதாக ஒரு ரீல்.

ஏதோ சில பைத்தியங்கள் லைக் வெறிக்காக இப்படி ரீல் செஞ்சு பரப்புறதைப் பார்த்துட்டு, ‘ஐடி வேலையை விட டிரைவர் வேலையில காசு வருது’ எனச் சில படித்த முட்டாள்கள் long term careerயைத் திட்டமிடாமல் தொழிலை மாற்றி நாசமாய்ப் போகிறார்கள்.

ஓட்டப்பந்தயத்தில் முயலை ஆமை வென்ற கதையை நர்சரிப் பள்ளியில் கேட்டிருப்போம். அதன் நியதியை வாழ்வில் செயல்படுத்தினால் பெரும் நன்மைகள் கிடைக்கும்.

உடற்பயிற்சிக்காக எத்தனை கிலோ மீட்டர் ஓடுகிறோம், எவ்வளவு எடை தூக்குகிறோம் என்பதைவிட அதைத் தினமும் செய்கிறோமா என்பதுதான் முக்கியம். என்றாவது ஒருநாள் 10 கிலோமீட்டர் ஓடி, 20 கிலோ எடை தூக்குவதைவிட, தினமும் 2 கிலோமீட்டர் ஓட்டமும் 2 கிலோ எடை தூக்குதலும் பெரிய பலனைத் தரும்.

தேர்வுக்கு முந்தைய நாளில் கண் விழித்துப் படிப்பதைவிடத் தினமும் 2 மணி நேரம் படிப்பது மிகப்பெரிய பலனைத் தரும். வேலைக்கான நேரகாணலுக்கு அழைப்பு வந்த பின்னர் தயாராவதைவிட, தினமும் திறன் வளர்ப்பது அவசியம்.

வேலைக்கான நேர்காணலில் “Let us know about yourself” எனச் சொன்னால், பலரும் 3 நிமிடத்திற்குள் தன் முழு வாழ்க்கை வரலாற்றையும் சொல்லிவிட வேண்டுமென ‘கேள்வி கண்மணி’ படத்தில் எஸ்.பி.பி மூச்சுவிடாமல் பாடுவாரே, அதுபோலப் படு வேகமாகப் பேசுகிறார்கள். குரல்பு டிஸ்கவரிலும் இதேபோல மூச்சுவிடாமல் பேசினால் முதல் பரிசு என நினைத்துக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். அவ்வளவு வேகமாகப் பேசினால் கேட்பவருக்குப் புரியுமா? இதை யோசிக்காமல் பேசுவது யாருக்கும் எந்தப் பயனையும் தராது.

சிலர் கேள்வியை முடிக்கும் முன்னரே ஏதோ Rapid Fire Round என எண்ணிக்கொண்டு பதில் சொல்ல ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். எதற்கு அவ்வளவு அவசரம்? நேர்காணல்களில் கேள்வி கேட்ட பின்னர், 10 நொடி யோசித்து நிதானமாகப் பதில் சொல்லுங்கள். அப்படி செய்தால், நீங்கள் பதற்றப்படாமல் சிந்தித்துச் செயலாற்றும் தன்மை கொண்டவர் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்க முடியும். நேர்காணலில் வெற்றி என்பது கேள்விக்கான சரியான பதிலில்

மட்டுமல்ல, எப்படி உங்களோடு உரையாட முடிகிறது என்பதையும் பொறுத்தது. ஏனெனில் வேலையில் நீங்கள் குழுவாகச் செயல்பட உங்களது உரையாடும் திறன் மிக முக்கியமானது.

ஒருவரை எப்படி வேலைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்? கல்வி என்பது அடிப்படைத் தகுதி. அதில் எத்தனை சதவிகித மதிப்பெண் பெற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றோம் என்பது முக்கியம். அது இருந்தால்தான் அடுத்தகட்டத்திற்கே செல்ல முடியும்.

ஒருவரின் சிந்திக்கும் திறனை Quantitative Reasoning, Verbal Reasoning, Logical Reasoning என்று பல தேர்வுகள் வைத்து அறிவார்கள். வேலையில் வரும் சவால்களை, நெருக்கடிகளை ஒருவர் எப்படி பகுத்தாராய்ந்து தீர்வு காண்பார் என்பதை இதில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஒவ்வொரு வேலைக்கும் ஒரு வகை Personality தேவைப்படும். அதை அறிய சில தேர்வுகள் உண்டு. மற்றவருடன் எப்படிப் பழகுவார், தன் கருத்தை எப்படி மற்றவருடன் கலந்துரையாடி புரியவைப்பார், மற்றவர் சொல்வதை எப்படிப் பொறுமையாகக் கேட்டுப் புரிந்துகொள்வார் என்பதை அறிய Group Discussion தேர்வுகள் நடக்கும். தொழில் சார்ந்த அறிவைப் பரிசோதிக்க, துறை சார் தேர்வும் நேர்முகத் தேர்வும் நடக்கும்.

இத்தனையிலும் தேறி வருபவருக்குத்தான் பணியாணை வழங்குவார்கள். இதனால்தான் Talent Acquisition என்று அழைக்கிறார்கள். அதன் அர்த்தம், நிறுவனத்தின் தேவைக்கு ஏற்பத் திறனுள்ள நபர்களைக் கண்டறிந்து பணிக்கு அமர்த்துவது.

‘படிச்ச படிப்புக்கு ஏத்த வேலை கிடைக்கல்’ என்பது வெற்றுப் பிதற்றல். வேலை கிடைப்பது படிப்பை மட்டும் பொருத்ததல்ல, திறனையும் பொருத்தது. திறனை வளர்த்துக்கொள்ளுங்கள். வேலை பெற மட்டுமல்ல, வேலையைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளவும், வேலையில் முன்னேறவும் அது அவசியம். ●

கேலி செய்வது சரியா?

பெண்கள் மட்டுமே படிக்கும் பள்ளிக்கூடம் அது. புதினோராம் வகுப்பில் வெளியூரிலிருந்து ஒரு மாணவி புதிதாக வந்து சேர்ந்தாள். வகுப்பில் மற்ற எல்லோரும் அதே பள்ளியில் பத்தாம் வகுப்பு படித்துவிட்டு அப்படியே வந்தவர்கள் என்பதால், நெருக்கமான தோழிகளாக இருந்தனர்.

புதிதாக வந்த மாணவி, வகுப்பில் எல்லோரையும் விடக் குண்டாக இருந்தாள். அதனாலேயே மற்ற மாணவிகளுக்கு அவளைப் பிடிக்காமல் போனது. முதல் நாளே அவளுக்குப் பலரும் தங்கள் பக்கத்தில் இடம் தர மறுத்தனர். அதனால் கடைசி பெஞ்ச்சில் போய் அவள் தனியாக உட்கார்ந்தாள். யாரும் அவளிடம் பேசுவதில்லை.

சக மாணவிகள் மட்டுமில்லை, சில ஆசிரியைகளும் அவள் தோற்றத்தை வைத்துக் கிண்டல் செய்வார்கள். முதல் மாதம் பாடங்கள் முடிந்து மாதாந்திரத் தேர்வு நடந்தபோது அவள்தான் வகுப்பில் முதல் மதிப்பெண் எடுத்திருந்தாள். குறிப்பாக, கணிதத்தில் சென்டம் எடுத்திருந்தாள். அதன்பின் ஆசிரியைகள் அவளைக் கிண்டல் செய்வதைக் குறைத்துக்கொண்டனர். பல ஆசிரியைகள் பாடம் நடத்திவிட்டு, “புரிகிறதா?” என்ற கேள்வியை அவளைப் பார்த்தே கேட்டனர். ஆனாலும் அவளுக்கு அந்த வகுப்பில் தோழிகள் கிடைக்கவில்லை.

பள்ளி ஆண்டு விழா வந்தது. கலை நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்கப் பலரும் பெயர் கொடுத்தனர். அந்த மாணவி, நடனம் ஆடுவதற்குத் தன் பெயரைக் கொடுத்திருந்தாள். கலை நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொறுப்பாளரான கணித ஆசிரியைவகுப்பில் வந்து, அதை அறிவித்தபோது சக மாணவிகளுக்கு ஆச்சர்யம்.

கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கான ரிகர்சல் நாள் வந்தது. பெஞ்ச், டேபிள்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு வகுப்பிலேயே எல்லோரும் ரிகர்சல் செய்தனர். வகுப்பறை

இரண்டாவது மாடியில் இருந்தது. அந்தப் பெண் நடனமாட வந்தபோது ஒரு மாணவி, “இப்போ இந்த அதிர்ச்சி தாங்காம நம்ம கிளாஸ் ரும் இடிஞ்சு தரையில் விழப் போகுது” என்று கேலி செய்தாள். மொத்த வகுப்பறையும் சிரித்தது. அவள் நடன ரிகர்சல் செய்யாமல் கண்ணீரோடு வகுப்பை விட்டு ஓடினாள். யாருக்கும் அவளைச் சமாதானப்படுத்தத் தோன்றவில்லை.

ஆனால், ஆண்டு விழாவுக்குப் பரதநாட்டிய உடையில் அவள் வந்து நின்றாள். சக வகுப்பு மாணவிகள் போய்க் கணித ஆசிரியையிடம், “அவள் ஆடினால் எங்க வகுப்பின் மாணம் போய்விடும். ஸ்கூல் முழுக்க எங்க கிளாஸைக் கிண்டல் செய்வார்கள். அவளை ஆட விடாதீங்க” என்றனர். ஆனால், “அவள் ஆடுவாள்” என்று உறுதியாகச் சொன்னார் ஆசிரியை.

அவள் மேடையில் வந்து நின்றபோது, பார்வையாளர்களாக இருந்த பள்ளி மாணவிகள் பலரும் சிரித்தனர். ஆனால், பாடல் ஒலித்ததும் அவள் ஆடினாள். யாருடைய கேலியும் தனக்குக் கேட்கவில்லை என்பது போல ஆடினாள். உடல் பருமனைப் புறக்கணித்து விட்டு அவள் நேர்த்தியாக ஆடியதைப் பார்த்ததும் எல்லோருக்கும் வியப்பு. மிகவும் தேர்ந்த நடன மங்கை போல அவள் ஆடினாள். ஆடி முடித்தபோது எழுந்த கைத்தட்டல் அடங்க வெகு நேரமானது.

அந்த நிமிடத்தில் அவள் வகுப்பு மாணவிகள் தங்கள் தவறை உணர்ந்து மேடையின் பின்னால் ஓடினர். ஆடி முடித்துவந்த அவளைக் கட்டிக்கொண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் விட்டனர். தங்கள் தவறை உணர்ந்து மன்னிப்புக் கேட்டனர். ●

மனித இனம்
பயன்படுத்திய மிகப்
பாண்டித்தியமாக
பழமைபான படகு இன்று,
நெதர்லாந்து நாட்டின்
பிரெண்ட்ஸ் மியூசியத்தில்
பாதுகாக்கப்படுகிறது.
ஆதன் பெயர்,
The Pesse Canoe.

‘பயணம்’ என்பதைக் குறிக்கும்
‘டிராவல்’ என்ற ஆங்கில
வார்த்தை ‘டிராவெய்ல்’ என்ற
பிரெஞ்சு வார்த்தையிலிருந்து
வந்தது. இதன் அர்த்தம்,
‘வேலை’. பழங்காலத்தில் பயணம்
என்பது கடினமான வேலையாக
இருந்தது.

மாடு, கழுதை, குதிரை,
ஒட்டகம் எனப் பல
விலங்குகளை வீட்டு
விலங்குகளாகப் பழக்கிய
பிறகே மனித இனத்தின்
பயணம் விரிந்தது. அந்தப்
பயணங்களே மனித
இனத்தை நாகரிகமாக
மாற்றியது.

இப்போது ஒரே
நாளில் உலகின் ஒரு
முனைமிலிருந்து இன்னொரு
ஆனால், நம் மூதாதையர்கள்
தங்கள் வசிப்பிடத்திலிருந்து
கில கி.மீ தூரம் தாண்டிப்
போனதில்லை.

உணவு,
தண்ணீர்
மற்றும்
உறைவிடத்தைத் தேடியே
நம் மூதாதையர்கள்
நடந்தனர். அவை எங்கு
கிடைத்ததோ, அங்கேயே
வாழ்ந்து முடித்தனர்.

ஒரு சக்கரம் நமக்கு இப்போது
சாதாரணமாகத் தெரியலாம்.
5 ஆயிரம் ஆண்டுகளில்
முன்பு அதை முதலில் யார்
கண்டுபிடித்த ஜீனியஸ் யார்
என்று தெரியாது. மனித
இனம் உருவாக்கிய மகத்தான
கண்டுபிடிப்பாக அதுவே
கருதப்படுகிறது.

சக்கரம் கண்டறியப்பட்ட
பிறகு, இப்படி தரையில்
இழுத்துச் செல்லும் பலகை
வண்டிகளின் பயன்பாடு
குறைந்தது. ஆனாலும் பனி
மற்றும் மணல் பிரதேசங்களில்
இந்த வண்டிகளே சுலபமாக
நகர்ந்தன. எஸ்கிமோ
பழங்குடிகள், பனிப் பரப்பில்
இந்த வண்டிகளை இழுத்துச்
செல்ல நாய்களைப் பழக்கினர்.

படகு என்ற ஒரு கண்டுபிடிப்பு, மனித இனத்தை உலகம் முழுக்கப் பரவச் செய்தது. 5 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து போன்ற தீவுகளுக்கு மனிதர்கள் போவதற்குப் படகுகளே உதவின.

சக்கரத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்பு, வெறும் மரப்பலகையை வாசனம் போல மனிதர்கள் பயன்படுத்தினர். பழுங்கள், காய்கள் போன்றவற்றை அதன்மீது வைத்து, கயிறுகளால் தரையில் இழுத்துச் செல்வார்கள்.

தண்ணீரில் மரக்கட்டைகள் மிதப்பதைக் கவனித்த நம் மூதாதையர்கள் அவற்றை இணைத்துக் கட்டிப் படகுகளாகப் பயன்படுத்தினர். நதிகள் மற்றும் தொழிலும், தாண்டிப் பயணம் எரிகளாத் அதன்மீறிகே சாத்தியமானது.

மற்ற விலங்குகளைப் போலக் குதிரைகளை ஆரம்பத்தில் பயணங்களுக்குப் பயன்படுத்தவில்லை. அவை அடிக்கடி வழியில் திறுத்தி தீனி போட வேண்டும். அதனால் தவிர்ந்தனர்.

ஒட்டகம் 300 கிலோ எடையைச் சாதாரணமாக சுமக்கும். மலைமாடுகள் 75 கிலோ மூட்டையைச் சுமந்துகொண்டு மணிக்கு ஐந்து கிலோமீட்டர் போய்விடும். பனிப் பிரதேசக் கலைமாண்கள் 40 கிலோ எடையைச் சுமந்துபடி மலைகளில் நடக்கும்.

பயணங்களில்
மனிதர்களைச்
சுமக்கவும்,
பொருட்களைச்
சுமக்கவும் மனித
இனம் முதலில்
பயன்படுத்திய
விலங்கு, கழுதை.
குதிரை, ஒட்டகம்,
யானை, மாடு
போன்றவை
அதன்பின்
பயன்பட்டன.

நீங்கள் ஒரு விருந்து அல்லது விசேஷத்துக்குப் போகிறீர்கள். அங்கே உங்கள் தோழியும் வருகிறார். “என்ன மேடம் நீங்க மட்டும் வர்றீங்க? உங்க சார் வரலியா” என்று தோழியின் கணவரைப் பற்றிக் கேட்கிறீர்கள்.

“அவருக்குத்திடீர்னு வேற ஒரு வேலை வந்துடுச்சு. அதனால இங்க வரமுடியலை” என்கிறார் தோழி.

“ரொம்ப நாள் ஆச்சே அவரைப் பார்த்து! இங்க பார்த்து நலம் விசாரிக்கலாமனு இருந்தேனே!” என்கிறீர்கள். தோழி எதுவும் பதில் சொல்லாமல், மையமாகச் சிரித்து வைக்கிறார்.

சில நிமிடங்களில் அந்தத் தோழி இன்னும் சில நண்பர்களுடன் மகிழ்ச்சியாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறீர்கள். அப்போது அங்கே சென்று, எல்லோரது முன்னிலையிலும் உரக்கச் சொல்கிறீர்கள். “ம்ம்ம். நீங்க மட்டும் இங்க ஜாலியா பேசிக்கிட்டு இருக்கீங்க. உங்க சாரும் வந்திருந்தா இந்தச் சந்தோஷத்துல பங்கெடுத்து இருப்பாரே!” அதற்கும் அந்தத் தோழி சிரிக்கிறார்.

விருந்தில் அனைவருக்கும் கிராமத்து ஸ்டைலில் பஞ்சமிட்டாய் கொடுக்கிறார்கள். தோழி அதை வாங்கி ரசித்துச் சாப்பிடுகிறார். நீங்கள் அவரிடம் போய் உரத்த குரலில், “சாரையும் கூட்டிட்டு வந்திருந்தா, அவரும் ஜாலியா இந்த ரோஸ் பஞ்சமிட்டாய் சாப்பிட்டிருப்பார்” என்கிறீர்கள்.

இப்படியே அந்த விருந்து முடியும் வரை உங்கள் தோழியிடம் அவர் கணவரைப் பற்றி, ‘சாரும் வந்திருக்கலாம்’ என்று பேசிக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள். உங்களின் இந்தப் பேச்சின் மூலம் நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்றால், உங்கள் சக தோழமையின் மனதில் உள்ள ஜீவனை எரிச்சலூட்டுகிறீர்கள். அவரைச் சக்தியில்லாமல் ஆக்கிவிடுகிறீர்கள்.

உரையாடலால் சக்தியை உறிஞ்சலாமா?

திருமணம் ஆகி நான்கு வருடங்கள் கடந்தபிறகு மனைவி என்னிடம் ஒரு கருத்து சொன்னார். “நீங்க பேசும்போது ரொம்படாமினேட் செஸ்றீங்க. சாதாரணமா பேச வேண்டிய இடத்துல கூட நீட்டி முழுக்கி கருத்தா சொல்றீங்க. சிலர் அதை ரசிக்கிறாங்க, சிலர் அதுல ரொம்ப எரிச்சல் ஆகுறாங்க. எனக்கே பல சமயம் நீங்க பேசற சத்தம் எரிச்சலா இருக்கும். உங்க பேச்சைக் கேட்டா, ஒரு மாதிரி எனர்ஜி குறைஞ்சாப்புல அவங்க ஃபீல் பன்றாங்க. பொது இடத்துல பலரோட

பேசும்போது சாதாரணமா, இயல்பான விஷயங்களைப் பேசிப் பழகுங்க. உங்களுக்குன்னு உள்ள டாப்பிக்கை உங்க ப்ரெண்ட்ஸ்கிட்ட தனிப்பட்ட முறையில பேசும்போது பேசிக்கோங்க” என்றார்.

வாழ்க்கையில் எனக்குக் கிடைத்த முக்கியமான அட்வைஸ் அது. சக மனிதர்களிடம் எப்படிப் பழக வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள கவிஞர் வில்லியம் பரோ எழுதிய இந்த வாசகம் நமக்கு உதவும்... ‘If, after spending time with a person, you feel as though you’ve lost a quart of plasma, avoid that person in the future.’ அதாவது, ‘யாரிடமாவது கொஞ்ச நேரம் பேசினாலே உங்கள் சக்தியையும் உற்சாகத்தையும் இழந்துவிட்டதாக நினைத்தால், அப்படிப்பட்ட மனிதர்களிடம் பேசுவதை எதிர்காலத்தில் தவிர்த்துவிடுங்கள்’ என்கிறார்.

சிலரிடம் கால் மணி நேரம் பேசிவிட்டு வந்தாலே அதிக சக்தியாக உணர்வோம். சுறுசுறுப்பாக வேலை பார்ப்போம். உற்சாகமாக உரையாடுவோம். அதே சமயம் சிலரிடம் ஐந்து நிமிடம் பேசினாலே, அவர் நம்மைச் சக்தியில்லாதது போல் உணர வைத்துவிடுவார்.

நம் அன்றைய மனநிலை எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்காமல் அவர்கள் சொல்ல வந்ததைச் சொல்லிச் சொல்லி டயர்ட் ஆக்குபவர்கள், ஏதோ காரணத்துக்காக நாம பேச விரும்பாத ஒரு விஷயத்தையே திரும்பத் திரும்ப எடுத்துப் பேசுபவர்கள், பேச்சில் தொடர்ச்சியாக நம்மை மட்டம் தட்டுபவர்கள், வேண்டுமென்றே அதிர்ச்சியாகப் பேசுபவர்கள், அருவருப்பாகப் பேசுபவர்கள், இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாகச் சொல்லிப் பயமுறுத்துபவர்கள், எதிர்மறையாகவே பேசி நம் மனக்குழப்பத்தை அதிகரிப்பவர்கள், வேண்டுமென்றே அதிகமாக நம்மை முகஸ்துதி செய்பவர்கள் என்று இந்தப் பட்டியலில் நிறைய பேர் உண்டு.

இப்படி ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காக நம் மனதைச் சக்தியில்லாமல் செய்பவர்களைத் தாராளமாகத் தவிர்த்துவிடலாம். இங்கிதத்துக்காக அவர்களைப் பொறுத்துப் போகத் தேவையில்லை. இப்படி நம் சக்தியை உறிஞ்சுவதைத்தான் வில்லியம் பரோ, ‘quart of plasma’ என்கிறார்.

Quart என்றால் ஒரு அளவை. கிட்டத்தட்ட முக்கால் விட்டர் வருகிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், இந்த வாசகத்தில் ஒரு அளவையாக மட்டுமே அது வருகிறது. அதாவது, ‘கணிசமான அளவு’ என்பதை அவர் கவித்துவமாகச் சொல்கிறார். Plasma என்பது இங்கே ரத்தம். இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்த வாசகத்தில் ரத்தம் என்பது நம் மனதில் உள்ள சக்தியை அர்த்தப்படுத்துகிறது.

‘ஒரு மனிதரிடம் நேரம் செலவிட்ட பிறகு நீங்கள் மனதின் ஜீவ சக்தியை இழந்து சோர்வாக உணர்ந்தால், அந்த மனிதரை வருங்காலங்களில் தவிருங்கள்’ என்பதைத்தான் இப்படிச் சொல்கிறார் வில்லியம் பரோ. நீங்கள் சந்திக்கும் மனிதர் நல்லவராகக்கூட இருக்கலாம். ஆனால் பேசத் தெரியாமல் பேசிப் பேசி உங்கள் சக்தியை உறிஞ்சுவவராக இருந்தால், அவரைத் தவிர்ப்பதுதான் நல்லது.

இதை இன்னொரு கோணத்தில் நம்மைச் சுயபரிசோதனை செய்துகொள்ளவும் பயன்படுத்தலாம்.

1. நாம் அடுத்தவரிடம் பேசும்போது அவர் மனதின் சக்தியை உறிஞ்சி எடுக்கும் காரியத்தில் நம்மை அறியாமலோ, அறிந்தோ ஈடுபடுகிறோமா?

2. மிக நெருங்கிய உறவான கணவன் மனைவி உறவில் ஒருவருக்கொருவர் பேசும்போதெல்லாம் இப்படி சக்தியை உறிஞ்சி எடுத்து பரஸ்பரம் சக்தியில்லாமல் செய்கிறோமா?

இதை உணர்ந்துகொண்டால், நம்மால் உரையாடலில் சிறந்தவராக மாற முடியும்.

— விஜயபாஸ்கர் விஜய்

தொடக்கக்கல்வியில் கணிதச் சவால்கள்!

எல்லா நிலைகளிலும் கணிதம் கற்பிக்கப்படுவதிலும் கற்பதிலும் சிக்கல்நிலை வரிகிறது. இதில் குறிப்பாக அதிகம் கவனம் செலுத்த வேண்டியது தொடக்கக் கல்வியில். அடித்தளம் வலுவாக இருந்தால்தானே கட்டடம் வலுவாக இருக்க முடியும்! ஆரம்ப வகுப்புகளில் கணிதம் மீது ஈர்ப்பை ஏற்படுத்த இயலவில்லை என்றால், நிறைய மாணவர்களை இழக்கக்கூடும். விருப்பு, வெறுப்பு இயல்பானதே. ஆனால் மொழியையும் கணிதத்தையும் அவ்வளவு எளிதில் விட்டுவிட இயலாது. அவை அவர்களுடன் நீண்ட தூரம் பயணிப்பதோடு அல்லாமல், மேம்பட்ட வாழ்வையும் கொடுக்கும்.

தொடக்கக்கல்வியில் கணிதக் கற்பித்தலில் என்னென்ன விதமான சவால்கள் ஏற்படுகின்றன?

கணக்கின் மீதான பயம்:

பள்ளியில் நுழையும் முன்னரே இந்தப் பயம் விதைக்கப்படுகிறது. அல்லது வகுப்பறைக்குள் வந்ததும் விதைக்கப்படுகிறது. பெற்றோர்களால், சக மாணவர்களால், முன்னர் இதே வகுப்பைக் கடந்த சகோதர சகோதரிகளால், ஏன், சில சமயங்களில் வகுப்பெடுக்கும் ஆசிரியர்களாலும் இந்தக் கருத்துருவாக்கம் செய்யப்படுகின்றது. 'கணக்குன்னா

கஷ்டம்', 'கணக்கு எனக்குப் பிணக்கு' என்று வேறு வேறு வார்த்தை ஜாலங்களில் இதை விதைத்துவிடுகின்றனர். இதனை முதலில் அகற்றுவதே ஓர் ஆசிரியருக்குச் சவாலான காரியமாக அமைந்துவிடுகிறது. பயத்தைப் போக்கிச் சமநிலையில் கற்கும்போதே கணக்கு வசப்படும்.

வேறுபட்ட கற்றல் திறன்கள்:

பள்ளிக்குள் நுழையும் குழந்தைகள் பல்வேறு திறன்களைப் பெற்றிருப்பார்கள். அதேபோல வேறுபட்ட கற்றல் திறன்களையும் பெற்றிருப்பார்கள். வடிவங்களைப் பற்றிய அறிமுகம் ஏற்கனவே இருக்கும். உள்வாங்கும் திறனும் வெளிப்படுத்தும் திறனும் மாறுபடும். $1+1=2$ என்று நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் அதனை வெளிப்படுத்துவதில் சிக்கல் இருக்கலாம். சொல்வதற்கோ, எழுதுவதற்கோ சிக்கல் இருக்கலாம். அதனால் 'அவர்கள் மெல்லக் கற்கும் குழந்தைகள்' எனப் பிரிக்க ஆரம்பித்துவிடுகிறோம். அப்படிப் பிரிப்பதே சிக்கலை உருவாக்குகிறது.

'ஓ, நமக்குப் படிக்க வராது போல' என்று அவர்கள் ஆழ்மனதில் பதிந்துவிடும் அபாயம் உள்ளது. அவர்களுடன் ஆசிரியர் நீண்ட நேரம் செலவிட வேண்டி இருக்கும். ஆனால் அதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவாக உள்ளன. ஓராசிரியர், இரண்டு ஆசிரியர் பள்ளிகளே

தொடக்கப் பள்ளிகளில் அதிகம். எல்லா வகுப்புக் குழந்தைகளையும், எல்லாப் பாடங்களையும் அவர்களுக்கு எடுக்க வேண்டும். இந்தப் போதாமை பெரும் சிக்கலுக்கு வழிவகுக்கிறது.

வளங்கள் சென்று சேராமை:

ஏராளமான கற்பிக்கும் உபகரணங்கள், வளங்கள், உத்திகள், தீர்வுகள் என உலகம் முழுக்க ஆராய்ச்சி செய்தாலும், அவற்றைக் கடைக்கோடி கிராமத்தில் உள்ள பள்ளிகளுக்குக் கொண்டு செல்வது பெரும் சவாலாக உள்ளது. பன்முகத்தன்மை, பல்வேறு நிலப்பரப்புகள், பல்வேறு கலாசாரம் இருக்கும் நாட்டில் அந்தச் சவால் புரிந்துகொள்ளக்கூடியது. 1980களில் இருந்தது போலவே இப்போதும் வகுப்பறைகளும் உபகரணங்களும் இருந்தால், குழந்தைகள் ஈர்க்கப்பட மாட்டார்கள். மற்ற இடங்களில் (ஊடகங்களில்) அவர்கள் வேறு உலகைப் பார்க்கின்றனர். அதற்கு இணையாக இருக்கவேண்டியதில்லை, ஆனால் வண்ணமயமாக அவர்களை ஈர்க்கும்படி இருக்க வேண்டும். இணைய வசதியும் கூடப் பெரும் மாற்றங்களுக்கு வழிவகுக்கும்.

மொழிச்சிக்கல்:

என்ன சொல்லித் தரப்படுகிறது. எப்படி வாசிப்பது என்று சரியாக இல்லாமல்போகும் நேரங்களில் இதரப் பாடங்களிலும் கவனம் செலுத்த முடியாத நிலை நிலவுகிறது. உதாரணத்திற்கு ஆந்திரமாநிலத்தில் தெலுங்கு மொழியைத் தொடக்க நிலையில் கற்றுத்தருவார்கள். குழந்தைகள் தெலுங்கு மொழியின் வார்த்தைகளையும் எழுத்துகளையும் சரியாகக் கற்றுக்கொள்ளாத நிலையில் கணிதம் கற்பது இன்னும் சவால். தொடக்க வகுப்புகளில் மொழியைக் கற்பித்தலுக்கும் அதிக கவனம் தேவை. இன்னொரு சிக்கலையும் கவனிக்கலாம். அதே ஆந்திராவில் ஆங்கில வழியில் கற்கும் குழந்தைக்கு ஆரம்ப வகுப்புகள் இன்னும் சவாலாக அமைந்துவிடுகின்றன. தாய்மொழியில் கல்வி இல்லாமையும் ஒரு பெரும் சிக்கலாகக் கணிதத்திற்குக் குறுக்கே நிற்கிறது.

ஆசிரியர் பயிற்சியில் போதாமை:

ஆசிரியர் எண்ணிக்கையைப் போலவே ஆசிரியர் பயிற்சியிலும் பெரும் போதாமை உள்ளது. திறனுள்ள ஆசிரியர்களை வகுப்பறைகளுக்கு அனுப்ப வேண்டும். திறன்களை வளர்க்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒருமுறை பயிற்சி அளிக்க வேண்டும்.

பயிற்சிகளில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவது பெரும் சவாலாக உள்ளது. பல இடங்களில் பயிற்சி கொடுப்பவர்களுக்கு வகுப்பறை நிலைமை தெரியாமலே இருக்கின்றது. ஆசிரியர்களும் புதிதாகக் கற்றுக்கொள்வதிலும் உரையாடுவதிலும் தயக்கம் காட்டுகின்றனர். '20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும் 1+1=2 தானே! இப்போதும் அதுதானே! இதற்கு எதற்குப் பயிற்சி?' என்ற வினாவை அடிக்கடி கேட்க முடிகிறது. ஆனால் எதிரே இருக்கும் குழந்தைகள் மாறுகின்றனர், அவர்கள் மனநிலையில் மாற்றம் இருக்கிறது, சிந்தனையில் மாற்றம் இருக்கிறது, கவனச்சிதறல் உள்ளது, குழந்தைகளின் உளவியல் மாறியுள்ளது. கற்பிக்கும் முறையில் நிறைய மாறுதல்கள் நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன, இவை பற்றி எல்லாம் ஆசிரியருக்குப் பரந்துபட்ட பார்வையைத் தருவதற்கே பயிற்சிகள். அதுவும் சிக்கலான கணிதத்தில் இந்தக் கற்றல் இல்லையெனில் வகுப்பறைகளில் நாம் நினைக்கும் மாற்றத்தைச் சாதிக்க இயலாது.

கொள்கையின் போதாமை:

மேலே குறிப்பிட்டவற்றில் பெரும்பான்மை சிக்கல்களை ஒரு தேசத்தின் கல்விக்கொள்கையில் சரி செய்யலாம். தேசத்திற்கு என்று ஒரே கல்விக்கொள்கை என்பதைவிட, மாநிலங்களுக்கு, சாத்தியமெனில் மாவட்ட அளவிலான கொள்கைகள் உருவாக்குவது பெரும் முன்னேற்றத்தைக் கொடுக்கும். தேசிய அளவிலான கொள்கையை வகுக்கும் போதெல்லாம் கடைக்கோடி கிராமங்களில் இருக்கும் போதாமைகளைக் கணக்கில் கொள்வதில்லை. அதனால், புதிய திட்டங்கள் எதுவும் அங்கே போய்ச் சேர்வதில்லை. மாவட்ட அளவிலான கொள்கை, மாவட்ட அளவிலான பாடத்திட்டம் தயாரித்தல் ஒரு துடிப்பான கல்விச் சமூகத்தை உருவாக்கும். உள்ளூர் பொருட்களைக் கொண்டு கற்பிக்கவும் இது உதவும்.

இந்தச் சிக்கல்கள் உலகம் முழுக்கவே நிலவுகின்றன. ஒவ்வொரு நிலப்பகுதிக்கும் இனக்குழுவிற்கும், நாட்டிற்கும், மாநிலத்திற்குமே தனித்துவமான சிக்கல்கள் இருக்கும். சிக்கல்களைப் புரிந்துகொண்டால் மட்டுமே தீர்வுகளை நோக்கி நகர இயலும். சில சிக்கல்களுக்கான தீர்வுகள் வகுப்பறைகளில் ஆசிரியர் மாணவர்களிடையே இருக்கும், பல பிரச்சனைகளின் தீர்வானது அரசின் கைகளிலும், சமூகத்தின் கைகளிலும் இருக்கும். எல்லோரும் இணைய வேண்டியது கட்டாயம். ●

மூக்கின் உள்ளே மர்ம வளர்ச்சி!

அடிக்கடி ஜலதோஷம் வருகிறதா? மூக்கடைப்பால் அவதிப்படுகிறீர்களா? சுவை உணர்வும் வாசனை உணர்வும் குறைந்துவிட்டதா? இதற்காக வழக்கமாகச் சாப்பிடும் ஆன்ட்டி பயாடிக் மருந்துகள் உங்களுக்கு நிவாரணம் தரவில்லையா? இந்தக் கேள்விகளுக்கு உங்கள் பதில், 'ஆமாம்பா... ஆமாம்' என்று இருந்தால், உங்களுக்கு 'நாசல் பாலிப்ஸ்' (Nasal polyps) என்ற பிரச்சனை இருக்கலாம்.

'பாலிப்ஸ்' என்பது மூக்கின் உள்பக்க படலத்திலோ, அல்லது சைனஸ் பகுதியிலோ வளரும் தேவையற்ற தசை. இவை மென்மையாக, வலியற்றுக் காணப்படும். புற்றுநோய்க் கட்டி போல வளராது. புகையும் தூசுமான சூழலில் இருப்பவர்களுக்கும், ஆஸ்துமா மற்றும் அலர்ஜி பிரச்சனை உள்ளவர்களுக்கும், மருந்துகளால் ஏதாவது அலர்ஜி வந்தவர்களுக்கும், ஏதாவது நோய்த்தொற்றுக்கு ஆளானவர்களுக்கும், அடிக்கடி மூக்கில் வீக்கம் ஏற்படும் நபர்களுக்கும் இப்படி வளர்கிறது. இது உடலின் ஒரு தற்காப்பு ஏற்பாடு.

உலகில் 100 பேரில் ஐந்து பேருக்கு இந்தப் பிரச்சனை இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

இது ஆபத்தான பிரச்சனை இல்லைதான். ஆனால், பெரிய சதை வளர்ச்சியோ, நிறைய சதை வளர்ச்சியோ இருந்தால் ஆபத்து. இதனால் சுவாசப் பிரச்சனை வரும், அடிக்கடி நோய்த்தொற்று ஏற்படும். மூக்கின் பின்புறம் இவை வளர்வதால், டாக்டர்கள் பார்த்தாலும் தெரியாது.

பெண்களைவிட ஆண்களையே இது அதிகம் பாதிக்கிறது. குறிப்பாக இளம் வயது மற்றும் நடுத்தர வயது நபர்களுக்கே இது வருகிறது. பாதுகாப்பான வீட்டுச்சூழலில் வளர்வதால், குழந்தைகளுக்கு இது அரிதாகவே ஏற்படுகிறது. முழுமையாக வளரும் பாலிப்ஸ், ஒரு திராட்சை போன்ற வடிவத்தில் இருக்கும். இது வந்தவர்களுக்கு சைனஸ் தொற்றும வரும் அபாயம் உண்டு.

பாலிப்ஸ்களை முழுமையாகக் குணப்படுத்த முடியாது. ஆனால், மருந்துகள் மற்றும் எரிய

அறுவை சிகிச்சையால் இவற்றின் அறிகுறிகளையும் தீவிரத்தையும் கட்டுக்குள் வைத்திருக்கலாம்.

அறிகுறிகள் என்ன?

- மூக்கடைப்பு அல்லது மூக்கு ஒழுகுவது
- வாசனை உணர்வு திடீரெனக் குறைவது
- தலைவலி
- மூக்கின் பின்புறம் சளி திரண்டு தொண்டையில் அடைப்பது
- முன்னெற்றியிலும் முகத்திலும் யாரோ அழுத்துவது போன்ற உணர்வு
- மேற்புற பல்வரிசையில் வலி
- குறட்டை
- கண்களைச் சுற்றி எரிச்சல்
- ஆஸ்துமா, சைனஸ் பிரச்சனை உள்ளவர்களுக்கு இது வரும்
- மரபணுக் கோளாறு காரணமாகவும் வரும்

என்ன பிரச்சனை?

இந்தப் பிரச்சனையை அலட்சியம் செய்தால், அதன் விளைவாகக் கீழ்க்காணும் கோளாறுகள் ஏற்படலாம்.

- மூக்கில் நோய்த்தொற்று மற்றும் ரத்தம் வடிதல்
- தூக்கத்தில் திடீரென மூச்சு நிற்கும் பிரச்சனை
- நிரந்தர சைனஸ் தொல்லை
- மூளையின் மேற்புற உறையில் வீக்கம்
- கண் பகுதியில் நோய்த்தொற்று ஏற்பட்டு, பார்வைத்திறன் குறைவது

பரிசோதனையும் சிகிச்சையும்

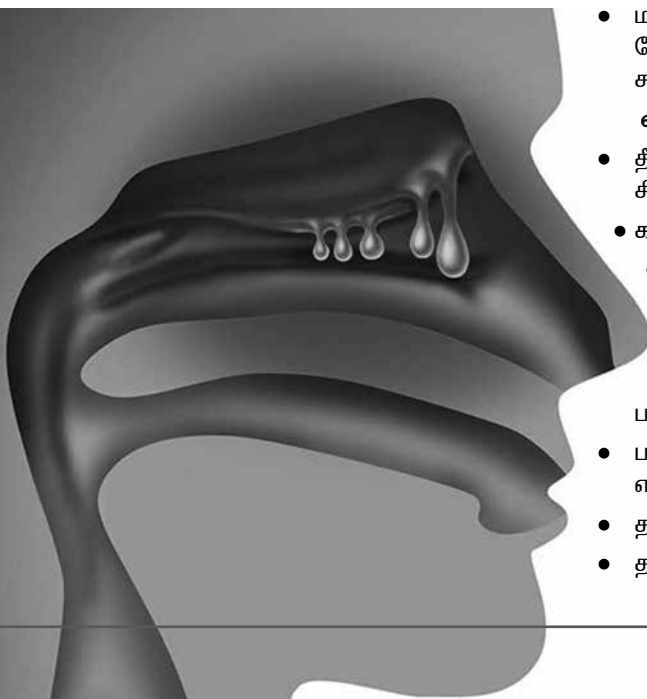
- மூக்கில் எண்டோஸ்கோப்பி எடுத்தும், சி.டி.ஸ்கேன் அல்லது எம்.ஆர்.ஐ ஸ்கேன் எடுத்தும், அலர்ஜி பரிசோதனைகள் செய்தும் இதைக் கண்டறியலாம்.
- மாத்திரைகளாகவும், மூக்கில் ஸ்பிரே செய்யும் திரவமாகவும் ஸ்டிராய்டு மருந்துகள் கிடைக்கின்றன. அலர்ஜி சிகிச்சையும் இதற்கு நிவாரணம் தரும். எதற்குமே பலன் கிடைக்காதபோது, எண்டோஸ்கோப்பிக் சைனஸ் அறுவை சிகிச்சை செய்வார்கள்.

தடுப்பும் வீட்டுச் சிகிச்சையும்

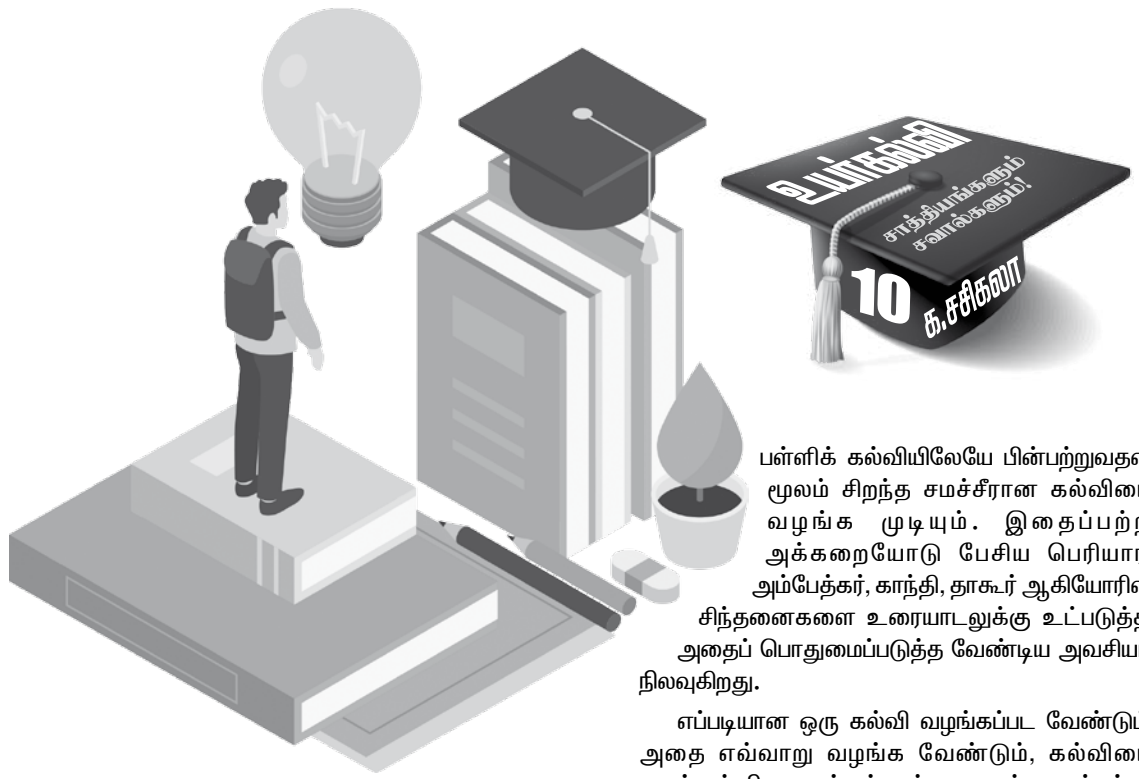
- மூக்குக்கு எரிச்சல் தரும் சூழலைத் தவிர்த்துவிடுங்கள்.
- ஆஸ்துமா, அலர்ஜி போன்ற பிரச்சனைகளைக் கட்டுக்குள் வைத்திருங்கள்.
- சிகரெட் புகை, வேதிப் புகை, தொழிற்சாலைக் கழிவுகள், தூசு போன்றவற்றில் இருந்து விலகி இருங்கள்.
- கைகளை அவ்வப்போது கழுவிச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.
- சரிவிகிதமான சத்துள்ள உணவைச் சாப்பிடுங்கள்.
- குளிரான சூழலிலோ, அதிக ஏ.சி-யில் ஜில்லிடும் அறையிலோ இருப்பதைத் தவிர்த்துவிடுங்கள்.
- எப்போதும் போதுமான தண்ணீர் குடித்து, உடலை ஆரோக்கியமாக வைத்திருங்கள்.
- மருத்துவரின் பரிந்துரை இல்லாமலோ, தேவையற்ற சூழலிலோ மருந்துகளை சாப்பிடாதீர்கள்.

எப்போது டாக்டரிடம் போக வேண்டும்?

- தீவிரமாக மூக்கடைப்பு ஏற்பட்டும் மூச்சுவிடவே சிரமப்படும் சூழல் நேர்ந்தால்.
- கண்களைச் சுற்றி மோசமாக வீக்கம் வந்தால்.
  - கடுமையான தலைவலி ஏற்பட்டால்.
  - பார்வைத்திறன் குழப்பமாகி, பார்ப்பது எல்லாம் இரண்டு இரண்டாகத் தெரிந்தால்.
  - கண்களைச் சுழற்றி எல்லாப் பக்கமும் பார்ப்பதில் சிரமம் ஏற்பட்டால்.
- பார்வை மங்கி, கண்பார்வை பறிபோய்விடுமோ என்ற பயம் வந்தால்.
- தாங்க முடியாத ஜூரம் வந்தால்.
- தலையைத் திருப்புவதில் கஷ்டம் ஏற்பட்டால்.●

நான்கு கல்விச் சிந்தனைகள்!

கல்வி என்பது ஓர் அடிப்படை உரிமை. அது நம் அனைவருக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும். எனவேதான் அதற்காகப் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி அடிப்படைக் கல்வி முதல் ஆராய்ச்சிக் கல்வி வரை எல்லோருக்கும் சென்றடைய வேண்டுமென எத்தனிக்கிறோம்.

அனைவருக்கும் கல்வியை வழங்கும் செயல்பாட்டில், அனைவருக்கும் சமச்சீரான கல்வியை வழங்குவது மிக முக்கியம். சமச்சீரற்ற கல்வியின் பாதிப்பை உயர்கல்வியில் கண்கூடாகப் பார்க்க முடிகிறது. அனைவருக்கும் கல்வி, சமச்சீர் கல்வி என்றெல்லாம் ஒருபக்கம் தீவிரமாகப் பேசப்பட்டாலும், மறுபக்கம் அந்த இலக்குகள் கேலிக்கூத்தாக்கப்படுவதையும் காண முடிகிறது. இதை உணர்ந்து சில முக்கியமான கொள்கைகளைப்

பள்ளிக் கல்வியிலேயே பின்பற்றுவதன் மூலம் சிறந்த சமச்சீரான கல்வியை வழங்க முடியும். இதைப் பற்றி அக்கறையோடு பேசிய பெரியார், அம்பேத்கர், காந்தி, தாகூர் ஆகியோரின் சிந்தனைகளை உரையாடலுக்கு உட்படுத்தி அதைப் பொதுமைப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் நிலவுகிறது.

எப்படியான ஒரு கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும், அதை எவ்வாறு வழங்க வேண்டும், கல்வியை வழங்கும் நிறுவனங்கள் எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது போன்ற கருத்துகளைத் தாகூர், காந்தி இருவருமே பொதுமைப்படப் பேசியுள்ளனர். ஆனாலும், தாய்மொழி வழியிலான கல்வி, தற்சார்புக் கல்வி என்பது இருவரின் கல்வி குறித்த மையச்சிந்தனையாக இருந்துள்ளது. இதே கருத்துடையவர்களாக இருந்தாலும் மேற்குறித்த இருவரின் கருத்திற்கு எதிர்நிலையிலான கருத்துடையவர்களாகப் பெரியாரும் அம்பேத்கரும் இருந்துள்ளனர். எந்தமாதிரியான கல்வி, அது எவ்வாறு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை மட்டுமல்ல, அது யாருக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் இருவரும் பேசியுள்ளனர். இதுவே காந்தி மற்றும் தாகூரிடமிருந்து பெரியாரையும் அம்பேத்கரையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது.

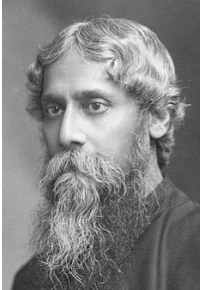
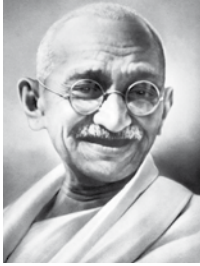
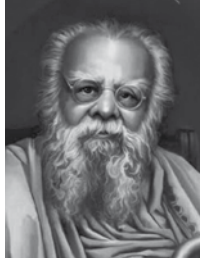
‘அனைத்து மக்களுக்கான கல்விபெறும் உரிமை மட்டுமல்ல, சமூகத்தில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட அனைத்து மக்களும் கல்வி பெறும் உரிமையை அடைய வேண்டுமெனில் சமூகத்தில் நிலவிவரும் மூடநம்பிக்கையை ஒழிப்பதன் மூலமே அது சாத்தியப்படும்’ என்று பெரியார் எண்ணினார். இதனாலேயே பகுத்தறிவுக் கல்வியை அவர் வலியுறுத்தினார். பெண்கள் கல்விபெறும் உரிமை குறித்துப் பேசிய பெரியார், அவர்களுக்குத் தனிக் கல்லூரிதொடங்குவதைவன்மையாகக் கண்டிக்கிறார். பெண் விடுதலையும் அதன் வாயிலாகச் சமூக விடுதலையும் சாத்தியப்படுவதற்குப் பகுத்தறிவுக் கல்வி மட்டுமே உதவும் என அவர் நம்பினார்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள், ஆட்சி அதிகாரத்திற்கான ஒரு தேவையாக இந்தியாவில் கல்வி நிறுவனங்களை உருவாக்கினர். அவ்வாறு 1815-ல் பம்பாயில் 'பம்பாய்கல்விக்கழகம்' நிறுவப்பட்டது. அதில் ஐரோப்பியக் குழந்தைகளுடன் சுதேசிய அதாவது இந்தியக் குழந்தைகளுக்கும் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இவற்றிலும், பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட சுதேசிகளுக்கான பள்ளிக்கூடங்களிலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கல்விநிலையை விரிவாக விவரித்துப் பேசி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கல்விபெறும் உரிமையை அம்பேத்கர் வலியுறுத்துகிறார்.

உடல் உழைப்போடு கூடிய கல்வி, கைத்தொழில்கள் பயிற்றுவிக்கும் கல்வி, மாணவரின் சூழலைவிட்டு விலகித் தனித்துப் போகாத கல்வி முதலானவை காந்தியடிகள் வற்புறுத்திய கல்விமுறை. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான கல்வி குறித்தும், மத நம்பிக்கையற்ற கல்விமுறை குறித்தும் அம்பேத்கரும், பெரியாரும் பேசிய சமகாலத்தில் காந்தியின் மேற்குறித்த சிந்தனைகள் கூர்ந்து கவனிக்கப்படவேண்டிய, அதே வேளையில் தனித்து அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். தேசிய கல்விக்கொள்கையைப் பற்றிப் பேசி வந்த காந்தியடிகள், அதற்கு இந்தி மொழியைத் தேசியப்பொதுமொழியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை வற்புறுத்தி வந்துள்ளார்.

தாசூர் ஆங்கிலக் கல்வியை எதிர்த்துத் தாய்மொழிக் கல்வியை வலியுறுத்தியதற்கு அறிவார்ந்த காரணங்கள் அவரிடம் இருந்துள்ளன. குறிப்பிட்ட நடுத்தட்டு மக்களுக்கு மட்டும் ஆங்கிலக் கல்வியை அளிக்கும் கல்விமுறை, வெகுமக்களை அந்நியப்படுத்தும் என்பது தாசூரின் எண்ணமாக இருந்துள்ளது. இதனால் தேச மக்களிடத்து முரண்பாடுகள் உருவாகிப் பெரும் இடைவெளியை ஏற்படுத்தும். அது தேசிய ஒற்றுமைக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் என அவர் எண்ணியுள்ளார்.

ஆக, மேற்குறித்த நால்வரின் சிந்தனைகளும்கூட ஒன்றுக்கொன்று எதிர்க்குரலாக உருவானவை. பிரிட்டிஷாரின் அதிகாரத்திற்கும் ஆங்கில மொழிக்கல்விக்கும் எதிர்க்குரலாகக் காந்தியடிகள் மற்றும் தாசூர் இருவரின் கல்விச் சிந்தனைகளும்கூட அமைகின்றன. உயர் சாதியினரின் அதிகாரக்

கட்டமைப்பிற்கும் உரிமை மறுப்புக்கும் எதிர்க்குரலாக அம்பேத்கரின் சிந்தனைகள் அமைந்தன. மூடநம்பிக்கையை உருவாக்குகின்ற மதத்திற்கு எதிர்க்குரலாகப் பெரியாரின் சிந்தனைகள் உருவானவை. இந்த எதிர்க்குரல்கள் அனைத்தும் இந்தியச் சுதந்திரத்திற்கு முன்னும் பின்னும் எழுந்தவையாகும். ஆக, தொடர்ச்சியாகச் சமூகத்தில் நிலவியிருந்த சாதிய ஒடுக்குமுறைகள், உரிமை மறுப்புகள் முதலானவற்றிற்குப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த இந்த எதிர்க்குரல்களின் வாயிலாகக் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்ட வரலாறும் அதில் பதிவாகியுள்ளன.

'பெரியார் கல்விச் சிந்தனை' எனும் நூலை பேராசிரியர் அ.மார்க்ஸும், 'காந்தி கல்விச் சிந்தனை' எனும் நூலை அ.அண்ணாமலையும், 'தாசூர் கல்விச் சிந்தனை' எனும் நூலை ஞாலன் சுப்பிரமணியனும், 'அம்பேத்கர் கல்விச் சிந்தனை' எனும் நூலை து.ரவிக்குமாரும் தொகுத்துநூல்களாக வெளியிட்டுள்ளனர்.

இன்றைக்கு அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில் பகவத்கீதையைப் பாடமாக வைக்க வேண்டும் என்கிற குரல் ஒலிக்கிறது. "இந்தியாவில் இதுவரை எழுதப்பட்ட வரலாறு முகலாயர்களின் வரலாறாக இருக்கிறது. எனவே மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். மாற்றியமைக்கப்படும்" என்று பேசுகின்றனர். வரலாறுகள் முறையற்ற வகையில் மாற்றியமைக்கப்பட்ட பாடநூல்கள் தொடர்ச்சியாக ஒன்றிய அரசின் கல்வித்துறை மூலம் வெளியிடப்படுகின்றன. இந்தியில் மருத்துவ நூல்களைக் கொண்டுவருகிறோம் என்று சொல்லி, ஆங்கிலத்தை அப்படியே ஒலிபெயர்ப்பு செய்து (எழுத்துகள் மட்டும் இந்தியில்) நூல்களை வெளியிட்டு, அந்தக் காலத்திலேயே பிளாஸ்டிக் சர்ஜரி இருந்தது என்று பேசுகிறார்கள்.

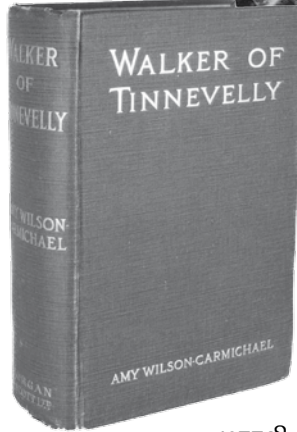
இப்படியான சூழலில், பகுத்தறிவு சார்ந்து, சமூகநீதி சார்ந்து, அவரவர் தாய்மொழி சார்ந்து, வட்டாரத் தன்மைக்கேற்ப அனைவருக்குமான சமச்சீரான கல்வியைப் பெற அம்பேத்கர், பெரியார், காந்தியடிகள், தாசூரின் கல்விச் சிந்தனைகளைச் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய தேவை இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. ●

கோயில் குழந்தைகளின் கல்வி விடியல்!

சமீபத்தில் 'தி வாக்கர் ஆஃப் தின்னவேலி' (Walker of Tinnevely) எனும் புத்தகத்தை வாசித்தேன். அதை எழுதியவர் எமி வில்சன் கார்மைக்கெல் ஆவார். இந்தநூல் திருநெல்வேலி பற்றி 1916-ல் வந்த மாமனிதர் தாமஸ் வாக்கரின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல். இந்தப் புத்தகத்தின் வழியேதான் எமி கார்மைக்கெல் எனும் ஒப்பற்ற கல்விப் போராளி எனக்கு அறிமுகம் ஆனார்.

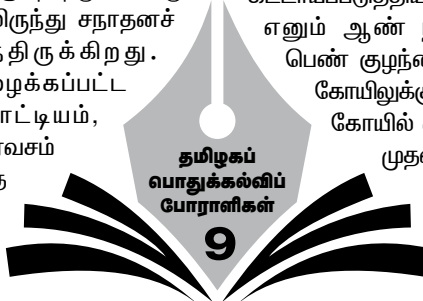
'ஆமி' என்று அன்போடு அழைக்கப்பட்ட எமி கார்மைக்கெல் அம்மையாரின் போராட்டத்தை அறிந்து எனக்குத் தூக்கம் கெட்டது. ஆமி அம்மையாரின் கதை நம்மை நெக்குருகிப் பதற வைத்துவிடும் பிரமாண்ட போராட்டம். மிகுந்த சோர்வு தரும் பரபரப்பான பொதுத்தேர்வு நாட்களின் ஊடாக ஒரு பள்ளித் தலைமை ஆசிரியரான நான், தேர்வுக்கு இடைப்பட்ட நாள் ஒன்றில் நேராகத் தோனாலூரைச் சென்றடைந்தேன். நெஞ்சம் விம்மி அன்று அப்படி அழுதிருக்கிறேன்.

நீங்கள் கற்பனை செய்து பாருங்கள். தமிழகத்தின் தென் மாவட்டங்களிலும் கேரள எல்லைப் பகுதி மற்றும் ஆந்திரப் பகுதிகளிலும் லட்சக்கணக்கான பெண் குழந்தைகள் கோயில்களுக்கு 'நேர்ந்து' விடப்பட்டார்கள். வீட்டில் ஆண் வாரிக இல்லையா, பெரியவர் யாருக்காவது உடல்நலக் கோளாறா, அறுவடை தொடர்ந்து பொய்க்கிறதா... எதற்கெடுத்தாலும் வீட்டில் ஒரு பெண் குழந்தையைக் கோயிலுக்கு நேர்ந்துவிடுவது ஏறத்தாழ ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து சநாதனச் சடங்கு முறையாக இருந்திருக்கிறது. 'தேவாடியார்கள்' என்று அழைக்கப்பட்ட இவர்கள் பக்தர்களுக்கு நாட்டியம், பாட்டு, பஜனை என்று பக்தி பரவசம் தரவே நியமிக்கப்பட்டதாக வேத விற்பன்னர்கள் சொன்னாலும், ஆணின் பாலியல் வெறிக்குப் பலியாகும் அபலைகளாகவே இந்தக் குழந்தைகள் மாற்றப்பட்டார்கள்.

இந்தியா முழுவதுமே இந்தத் தேவதாசி முறையைச் சநாதனம் பின்பற்றி இருக்கிறது. கர்நாடகாவில் பாசிவி, மகாராஷ்டிராவில் மாதங்கி, கோவாவில் கலாவானிதி, இன்னும் ஜாகினி வெங்கடாசாரி, முராலி எனப் பல பெயர்களில் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள். தமிழ்நாட்டில் சோழப் பேரரசு தேவதாசி முறையைச் சநாதனக் கோயில்களில் கட்டாயப்படுத்தியது. இவர்களோடு நட்டுவனார்கள் எனும் ஆண் நடனக்காரர்கள் இருப்பினும், பெண் குழந்தைகள் ஐந்து, ஆறு வயதிலேயே கோயிலுக்குப் பலியாவது தீவிரமாக இருந்தது. கோயில் சடங்குகள் செய்யும் வேதியர்கள் முதல் ஊர் ஊர்ந்தார்கள் வரை அறுபது அதிகாரப் படிநிலைகளுக்கு இவர்கள் அடிமை.

இந்தக் கொடிய சூழலில் இப்படிப்பட்ட பெண் குழந்தைகளை மீட்டு அவர்களுக்கான ஒரு

ஆயிஷா. இரா.நடராசன்

பள்ளிக்கூடத்தை முதலில் ஏற்படுத்தியவர்தான் ஆமி கார்மைக்கெல் அம்மையார். உடம்பு முழுவதும் கரிச்சாயம் பூசிக்கொண்டு நள்ளிரவில் கோயில் நுழைவு நடத்தி, விடிவதற்குள் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு பெண் குழந்தைகளை மீட்டு வந்து தமிழகத்தின் முதல் 'பிள்ளை பிடிப்பவர்' ஆனார் ஆமி அம்மையார். கசையடி பட்டு, கொலை முயற்சிகளில் தப்பி, கல்வித்தொண்டு செய்வதைத் தன் கடமையாகக்கொண்டவர் அவர்.

ஆமி பீரீஸ் கார்மைக்கெல் 1867-ல் அயர்லாந்தில் பிறந்தார். ஆமியின் தந்தை அயர்லாந்தின் மில்லிசெல் எனும் ஊரில் ஒரு துணி மில்லில் வேலை பார்த்தார். ஹரோகேட் பெண்கள் கல்லூரி என்று அங்கே டவுன் கவுண்டி எனும் ஊரில் ஒரு புதிய கல்லூரி திறக்கப்பட்டபோது ஆமி அதில் இணைந்தார். ஆனால், ஆணாதிக்க அதிகார அமைப்புகளால் கல்லூரி மூடப்பட்டது.

சிதைக்கப்பட்ட கல்விக் கனவுகளுடன் அவர் பெல்ஃபாஸ்ட் எனும் ஊருக்குச் சென்றார். விரைவில் அங்கே 'முதல் ஆசிரியை' ஆனார். வருடம் 1883. இவாஞ்செலிகள் தேவாலயத்தில் ஞாயிறு 'தலைமுக்காடு' பெண்கள் வகுப்புகளை அவர் தொடங்கினார். இந்தப் பெண்கள் தலையில் ஆங்கிலேய குல்லாய் அணியாமல் ஜால் முக்காடு போட்ட ஏழை, எளிய - மில் தொழிலாளர்கள். ஆமியின் வகுப்பறை விரைவில் நூற்றுக்கணக்கான பெண்களை உள்ளடக்கியது. இதைப் பார்த்து இங்கிலாந்து ஆங்கிலிகள் கம்யூனியன் திருச்சபைவாதிகள் அவரைச் சவீகரித்தார்கள். மான்செஸ்டர், கெல்விக் என்று பிற ஊர்களுக்கும் பல மைல் கடந்து 'தலைமுக்காடு' ஞாயிறு பள்ளி, பெண்களுக்கான எழுத்தறிவு இயக்கமாகப் பரவியது.

1887-ல் அவர் சீனக் கிறித்துவக் குழுவில் விரும்பி இணைந்தார். சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்தின் ஆசியத் தூதரகம் ஜப்பானில் இருந்தது. அங்கிருந்து விரும்பிப் பிடிவாதமாக இந்தியாவுக்கு வந்தடைந்தார் ஆமி. வருடம் 1898. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஒப்பற்ற கல்வி மேதைகளில் ஒருவரான பாதிரியார் தாமஸ் வாக்கரின் கீழ் பணி செய்ய அவர் அனுப்பப்பட்டார். அப்படித்தான் அவர், திருநெல்வேலி மாவட்டம் தோனாலூர் அனுப்பப்பட்டார்.

கவுண்ட்தோனா எனும் ஜெர்மானியர் 1600-களில் கட்டமைத்த ஒரு தேவாலயத்தின் பெயரால் தோனாக்குறிச்சியாகி பிறகு தோனாலூராக அது மாறியிருந்தது. கன்னியாகுமரி முனையிலிருந்து முப்பது மைல் தூரம். 1899-ல் நாகர்கோவில், திருநெல்வேலி முதல் தூத்துக்குடி வரை அன்று ஆமி பயணங்கள் மேற்கொண்டார். ஓர் அதிகாலையில் புனிதா (எனும் பிரீனா) என்கிற சிறுமியை எதிர்கொண்டார். புனிதா கோயிலிலிருந்து தப்பி வந்திருந்தார். எட்டு வயதுப் பிஞ்சு மழலைத் தனது 'தேவதாசி' அவலக் கதையை விவரித்து, அதே கோயிலில் மேலும் பதினாறு பெண் குழந்தைகள் பலிகடா ஆக்கப்பட்டு அடிமைகளாக இருப்பதைக் கூறினார். தான் பிற்காலத்தில் விஸ்தரித்த தோனாலூர் பெண்கள் இல்லப்பள்ளியின் முதல் மாணவியாகப் புனிதாவை ஏற்றார் ஆமி அம்மையார். தொடங்கியது மகாயுத்தம்.

நீங்கள் கற்பனை செய்து பாருங்கள்... இருபத்தி இரண்டே வயதான ஓர் இளம் அயர்லாந்துப் பெண். புனிதா எனும் பிரீனாவின் வழிகாட்டுதலில் உடல் முழுவதும் கரி பூசிக்கொண்டு, உள்ளூர்ப் பெண் போல் சேலை உடுத்தி, இருட்டில் கோயில்களுக்குள் நுழைந்து, சில சமயம் அந்த உயர்ந்த மதலில் ஏறிக்குதித்து, தாசிகளாக நேர்ந்து விடப்பட்ட பெண் குழந்தைகளை மீட்டு வந்து பள்ளிக்கூடக் கல்வியில் இணைக்கிறார் என்றால் எத்தகைய நெஞ்சுரம், சமூக அர்ப்பணிப்பு.

அவரது வாழ்க்கை சரிதம் சொல்கிறது... மூன்று முறை அடிபட்டார். கசையடி தண்டனை. ஊர்ப் பஞ்சாயத்துகளின் மலம் தின்னும் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. பிறகு இரண்டுமுறை அவரது உணவில் விஷம் வைக்கிறார்கள். இதனால் 27 வயதில் நரம்பு இழுப்பு நோய் ஏற்படுகிறது. தமிழ் மண்ணின்

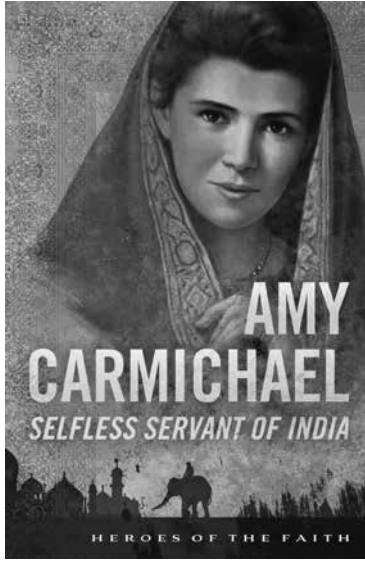
கலாசாரத்தை ஏற்கிறார். சேலை மட்டுமே அணிகிறார். தோனாலூரில் பள்ளிக்கு அருகே பெண்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்க 1912-ல் ஒரு மருத்துவமனையைக் கட்டுகிறார். 'பிள்ளை பிடிக்கிறவர்' என்று அவரை இழிவுபடுத்திய சமூகம், அவரிடம் வைத்தியத்திற்கு வருகிறது.

தோனாலூர் பெண்கள் இல்லப் பள்ளியில் விரைவில் அறுநூறு குழந்தைகள் இணைந்தனர். பாதுகாப்பான

உண்டு உறைவிடப் பள்ளி அது. அதைத் தீயிட்டு அழிக்கவும் ஆமி அம்மையாரைக் கொன்றுவிடவும் நடந்த சதி வேலைகளை மீறி 1913-ல் தேவதாசிகளுக்குப்பிறந்த ஆதரவற்ற சிறுவர்களுக்காகவும் தனியே ஓர் இல்லம் அமைக்கப்பட்டது.

ஆமி அம்மையாரின் கடுமையான போராட்டங்களை நாம் அவரது 35 நூல்கள் மூலம் அறிகிறோம். அவற்றில் பல இன்றும் வாசிக்கக் கிடைக்கின்றன. 1934-ல் பம்பாய் தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம் அமலுக்கு வந்தது. ஆனால் அது தமிழகத்திற்குப் பொருந்தாது என்று சநாதனவாதிகள் இங்கே குதியாட்டம் போட்டார்கள். 1947-ல் நாடு விடுதலை அடைந்ததும் (அக்டோபரில்) சென்னை தேவதாசிகள் ஒழிப்புச் சட்டம் உடனடியாக அமலுக்கு வந்தது. கோயில்களுக்குப் பெண் குழந்தைகளை நேர்ந்து விடுவதை இச்சட்டம் உடனடியாகத் தடை செய்தது. 1930-லேயே இதை டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி சட்ட மேலவையில் அறிமுகம் செய்தார். மூவலூர்

ராமாமிர்தம் அம்மையார் உட்பட பலரது அரும்பெரும் முயற்சியால் இந்தியாவிடையே வழிகாட்டிய 1947 - தேவதாசி ஒழிப்புச் சட்டம் அமலானபோது, தோனாவூர் பெண்கள் இல்லப் பள்ளியில் ஆயிரம் பெண் குழந்தைகள் இருந்தனர். அதற்குமுன்பே அங்கே கல்வி கற்ற பலர் ஆசிரியை முதல் செவிலியர் வரை பல்வகைப் பணிகளில் இணைந்தனர் என்பதும் மாபெரும் வரலாறு.

தமிழகப் பொதுக்கல்விப் போராளிகளில் முதன்மையான பெண் புலியான ஆமி அம்மையார் 1951-ம் ஆண்டில் அதே தோனாவூர் இல்லத்தில் தனது 83-வது வயதில் காலமானார். தனது கல்லறையில்

ஒரு நினைவுக்கல்சூடப் பதிக்கப்படக்கூடாது என்று அறிவித்த அந்த மாமனிதர், தான் ஆற்றியது சமூகக் கடமை மட்டுமே என்று தன் உயிலில் பதித்தார். தமிழகப் பெண் கல்வி வரலாற்றில் ஆமி அம்மையாரின் பெயர் பொன்னெழுத்துகளால் மிளிர்வதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. ●

உங்கள் வீட்டுக்கே வர வேண்டுமா?

யாதும்
 9:30 மணி - 9:30 மூலம் - 9:30 பணி

சந்தாதாரர் ஆகுங்கள்!

பெயர்			
முகவரி			
தொலைபேசி		அலைபேசி	
மின்னஞ்சல்			

டிக் செய்யவும்

ஓர் ஆண்டு ரூ.240

இரண்டு ஆண்டுகள் ரூ.450

காசோலை / வரைவோலை மூலம் அனுப்பலாம். KARU CREATIONS என்ற பெயரில் செக் / டி.டி. அனுப்பவும். பின்புறம் உங்கள் பெயர், ஊர் எழுதவும்.

இப்படிவத்தை நிரப்பி செக் / டி.டி.யுடன் கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு அனுப்பவும்:

யாதும்

தரு மீடியா (பி) லிட்.,
 10/55, ராஜ் தெரு, மேற்கு மாம்பலம்,
 சென்னை - 600 033.
 போன்: 99529 20801
 email: contactyadhum@gmail.com

- அடுத்தவர்களின் விவகாரங்களில் தேவையில்லாமல் தலையிடாதீர்கள். அவர்களாகக் கேட்டால் தவிர, எந்த அறிவுரையும் சொல்லாதீர்கள். அதேபோல உங்கள் விஷயங்களிலும் யாரையும் தேவையின்றித் தலையிட்டுக் கருத்துச் சொல்ல அனுமதிக்காதீர்கள்.
- மதிப்பான விஷயங்கள் எதையும் அலட்சியமாகக் கையாளாதீர்கள். உங்களிடம் இருக்கும் எல்லாவற்றையும் மதிப்புடன் அணுகுங்கள். எல்லாவற்றுக்காகவும் நன்றியுடன் இருங்கள்.
- எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை எதிர்கொண்டாலும், என்னவிதமான பிரச்சனையில் சிக்கினாலும், விரக்தி அடையாமல் தீர்வுக்கு என்ன வழி என்று தேடுங்கள். இருளில் அடைந்து கிடக்காமல் வெளிச்சம் தேடும் மனிதராக மாறுவீர்கள்.
- உங்களைச் சுற்றியிருக்கும் மனிதர்களிடம் நேர்மறை எண்ணங்களைப் பரப்புங்கள். அறிமுகம் இல்லாதவர்களையும் கூடப் புன்னகையுடன் அணுகுங்கள்.
- மகிழ்ச்சியாக இருப்பதே வெற்றியை அடையும் எனிய வழி. வாழ்க்கையில் எப்படிப்பட்ட போராட்டத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்தாலும், மகிழ்ச்சியைத் தொலைக்காதீர்கள்.

நிறைவான வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் விதிகள்!

- எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நன்கு யோசித்துத் தெளிவான முடிவுகளை எடுங்கள். நீங்கள் எடுத்திருக்கும் முடிவு சரியானது என்பதை உணர்ந்தால், அதில் உறுதியாக இருங்கள். அடிக்கடி குழப்பம் அடையாதீர்கள்.
- உணர்வுகளைக் கையாளத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். மகிழ்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் வெளிப்படுத்துவதில் தவறில்லை. ஆனால், கோபத்தையும் எரிச்சலையும் கட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். எதிர்மறையான உணர்வுகள் பொங்கும்போது, பேசாமல் இருந்துவிடுவது நல்லது.
- எந்தச் சூழ்நிலையிலும் உங்களைத் தேடி வரும் பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்காதீர்கள். அவையே உங்களை வாழ்வில் வளரச் செய்யும் வாய்ப்புகள்.
- செய்யும் வேலை அல்லது தொழிலில் எப்போதும் முன்னேற்றத்துக்கான வழிகளை மட்டும் சிந்தித்துக்கொண்டு இருங்கள். 'இப்படி ஒரு வாழ்க்கை வாழும்படி ஆகிவிட்டதே' என்று நொந்துகொள்ளும் மனநிலை ஆபத்தானது.
- வெளியில் மற்ற விஷயங்களைப் பார்ப்பது போலவே உங்கள் உள்ளுக்குள்ளும் பாருங்கள். நீங்கள் எப்படி உணர்கிறீர்கள், உங்களின் தேவைகள் என்னென்ன, எப்படி யோசித்து முடிவுகள் எடுக்கிறீர்கள் என்று எல்லாவற்றையும் கவனியுங்கள்.
- உங்களின் ஆழ்மனதை எதற்காகவும் ஏங்கவிடாதீர்கள். அதே சமயம் பேராசையும் கொள்ளாதீர்கள். மற்றவர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, தேவையற்ற ஆடம்பரங்களைத் தேடிப் போகாதீர்கள். அது நிம்மதிக்கு வைக்கும் வேட்டு.
- அடுத்தவர்களின் உதவி நமக்குத் தேவைதான். ஒரு சமூகமாக பரஸ்பரம் உதவி செய்தும், உதவி பெற்றும் வாழ்வதே நம் இயல்பு. ஆனால், எப்போதும் எந்த நிலையிலும் யாரையும் முழுமையாக சார்ந்திருக்காதீர்கள். அது உங்களைச் சுயமாகச் சிந்திக்கவோ, செயல்படவோ விடாது.
- எந்த ஒரு முடிவையும் எடுக்கும்போது அமைதியாகச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். கடந்த காலத்தில் நமக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புகள், எதிர்காலத்தில் இதனால் கிடைக்க இருக்கும் நன்மைகள் என்று இரண்டையும் அலசிப் பார்த்து நிகழ்கால முடிவுகளை எடுங்கள்

மீண்டும் சர்ச்சையில் நீட் தேர்வு!

மருத்துவச் சேர்க்கைக்கு நீட் கட்டாயம் என்று மத்திய அரசு அறிவித்தபோது முதல் எதிர்ப்பு எழுந்தது தமிழ்நாட்டில்தான்! இன்னும் பல மாநிலங்களும் இந்தத் தகுதித் தேர்வில் உள்ள பிரச்சனைகளைப் புரிந்துகொண்டு எதிர்க்க ஆரம்பித்துள்ளன. ஒவ்வோர் ஆண்டும் எம்.பி.பி.எஸ் உள்ளிட்ட இளநிலை மருத்துவச் சேர்க்கைக்கான நீட் தேர்வு முடிவுகள் வெளியாகும்போது, அது தொடர்பான கூக்குரல்கள் அதிகமாக ஒலிக்கும். இந்த ஆண்டு வழக்கத்தைவிட அதிக எதிர்ப்புக் குரல்களும், அதைவிட அதிகமாகச் சந்தேகக் கேள்விகளும் எழுந்துள்ளன.

மே மாதம் நீட் தேர்வு நடக்கும்போதே பல குழப்பங்கள். நீட் கேள்வித்தாள் தேர்வுக்கு

முன்பாகவே வெளியாகிவிட்டதாக நிறைய தகவல்கள் பரவின. 'இவை எல்லாம் வதந்திகளே' என்று கடுமையாக மறுத்திருக்கிறது, நீட் தேர்வை நடத்தும் தேசியத் தேர்வு முகமை. ஆனால் ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் நீட் கேள்வித்தாளைக் கசிய விட்டதாகப் பீகாரைச் சேர்ந்த 13 பேர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். கேள்வித்தாள் கசியவில்லை என்றால் இவர்களை ஏன் கைது செய்ய வேண்டும் என்ற சந்தேகம் பலருக்கு எழுந்தது. இதுதொடர்பாகச் சிலர் வழக்கும் போட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆண்டு நீட் தேர்வு முடிவு ஜூன் 14-ம் தேதி வெளியிடப்படும் என்று அதிகாரப்பூர்வமாக சொல்லப்பட்டது. ஆனால், யாருமே எதிர்பார்க்காத வகையில் 10 நாட்களுக்கு முன்னதாக ஜூன் 4-ம் தேதியே தேர்வு முடிவு வெளியாகிவிட்டது. இப்படி 10 நாட்கள் முன்கூட்டியே முடிவுகள் வெளியாவது வழக்கமே இல்லை. நாடாளுமன்றத் தேர்தல் முடிவுகள் வெளியாகி, நாடே அதுபற்றிப் பரபரப்பாக விவாதித்துக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் நீட் தேர்வு முடிவுகள் வந்தால், அது தொடர்பாக பெரிதாகச் சர்ச்சைகள் வெளியாகாது என்று நினைத்திருக்கலாம். ஆனாலும் பிரச்சனைகள் வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன.

இந்த ஆண்டு நீட் தேர்வை இந்தியா முழுக்க 23,33,297 பேர் எழுதினர். இவர்களில் 13,16,268 பேர் தேர்வில் தகுதி பெற்றவர்களாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர். தமிழகத்தில் 1,52,920 மாணவர்கள் எழுதினார்கள். இவர்களில் 89,426

விளம்பரம் செய்துகொள்ளும் பிரபல நீட் கோச்சிங் நிறுவனங்கள் கூட இந்த மாணவர்கள் தங்களிடம் படித்ததாக உரிமை கொண்டாடவில்லை. இதனால் சந்தேகம் இன்னும் அதிகரித்தது.

பேர் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனர். சதவிகிதமாகப் பார்த்தால் 58.47%.

கடந்த ஆண்டு சுமார் 11 லட்சத்து 46 ஆயிரம் பேர் மட்டுமே நீட் தகுதித் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டனர். 'எம்.பி.பி.எஸ் இடங்கள் பெரிதாக அதிகரிக்காத நிலையில், கூடுதலாக ஒரு லட்சத்து 70 ஆயிரம் பேரை தேர்ச்சி பெற வைத்த காரணம் என்ன? தகுதி மதிப்பெண்ணும் கணிசமாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, பொதுப்பிரிவில் 720-க்கு 164 மதிப்பெண் பெற்றவர்களும் தேர்ச்சி அடைந்தவர்களாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதாவது, வெறும் 22.77% மதிப்பெண் பெற்றவரும் தகுதித் தேர்வில் தேறியவர். தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகள் ஆதாயம் பெறுவதற்காக இப்படிக் குறைக்கப்பட்டதா?' என்று கல்வியாளர்கள் கேள்வி எழுப்புகிறார்கள்.

இந்தத் தேர்வில் 67 பேர் 720-க்கு 720 மதிப்பெண்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். நல்ல விஷயம்தான். எந்தத் தேர்விலும் முழு மதிப்பெண் பெறுவது சாத்தியம்தான் என்பதை இவர்கள் நிரூபித்திருக்கிறார்கள். இவர்களின் திறமையை நிச்சயம் பாராட்ட வேண்டும். ஆனால், கடந்த 2021-ம் ஆண்டில் வெறும் மூன்று பேர் மட்டுமே 720 வாங்கினார்கள். 2022-ம் ஆண்டில் யாருமே 720 மார்க் வாங்கவில்லை. கடந்த ஆண்டு இரண்டு பேர் மட்டுமே 720 பெற்றார்கள். இந்த ஆண்டு எப்படி 67 பேர் முதலிடம் பிடிக்க முடிந்திருக்கிறது?

இந்த ஆண்டு 4,750 தேர்வு மையங்களில் மாணவர்கள் நீட் தேர்வு எழுதினர். இத்தனை இடங்களில் 23 லட்சத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் எழுதினாலும், ஹரியானா மாநிலத்தின் ஃபரீதாபாத் நகரில் இருக்கும் ஒரே ஒரு தேர்வு மையத்தில் தேர்வு எழுதிய 8 பேர், மிகச் சரியாக 720 மதிப்பெண்கள் எடுத்து முதலிடம் பிடித்துள்ளனர். வேறு எந்தத் தேர்வு மையத்திலும் இப்படி நடக்கவில்லை, வேறு எந்த ஆண்டும் இப்படி ஒர் அதிசயம் நிகழவில்லை. 'தங்களிடம் படித்தவர்கள் முதலிடம் பிடித்ததாக'

இதுபற்றிக் கடுமையான விமர்சனங்கள் எழுந்தன. உடனே, 'அந்தத் தேர்வு மையத்தில் தேர்வுத்தாளான விநியோகம் செய்யும்போது குழப்பம் நடந்துவிட்டது. இதனால் மாணவர்கள் 45 நிமிடங்கள் தாமதமாகவே தேர்வு எழுத நேர்ந்தது. அதனால், கருணை அடிப்படையில் மதிப்பெண் வழங்கப்பட்டது' என்று விளக்கம் சொன்னார்கள். கருணை அடிப்படையில் எவ்வளவு மதிப்பெண்கள் வழங்கினார்கள் என்பது யாருக்கும் தெரியாது.

இதேபோன்ற கருணை இன்னும் சிலருக்கும் தரப்பட்டது. நீட் தேர்வில் 200 கேள்விகள் இருக்கும். அவற்றில் 180 கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க வேண்டும். ஒரு கேள்விக்கு 4 மதிப்பெண்கள். மொத்தம் 720 மதிப்பெண்கள். ஒரு தவறான விடைக்கு 1 நெகட்டிவ் மதிப்பெண். அதாவது, பெற்றுள்ள மதிப்பெண்ணில் இருந்து 1 மதிப்பெண் கழிக்கப்படும். ஒருவர் 180 கேள்விகளுக்கும் சரியாக விடையளித்தால் 720 மதிப்பெண்களைப் பெற முடியும். ஒருவேளை அவர் ஒரு கேள்விக்கு மட்டும் பதில் எழுதாமல் விட்டிருந்தால் 716 மதிப்பெண் கிடைக்கும். ஒரு கேள்விக்கு மட்டும் தவறான பதில் எழுதியிருந்தால், அந்தக் கேள்விக்கான மதிப்பெண் 4, நெகட்டிவ் மதிப்பெண் 1 சேர்த்து 5 மதிப்பெண்களை இழக்க நேரிடும். அப்படியானால் 715 மதிப்பெண்களே வாங்க முடியும். ஆனால், இந்த ஆண்டு சில மாணவர்கள் 718, 719 மதிப்பெண்கள் எல்லாம் வாங்கியிருந்தார்கள். இது எப்படி சாத்தியம் என்று நிறைய பேர் கேள்வி எழுப்பியபோது தேசியத் தேர்வு முகமை, 'தேர்வு மையத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பங்களால் தேர்வு நேரத்தை இழந்த மாணவர்களுக்குக் கருணை மதிப்பெண் வழங்கினோம்' என்றது. எவ்வளவு நேர இழப்புக்கு எவ்வளவு கருணை மதிப்பெண்கள் கொடுத்தார்கள் என்றெல்லாம் யாருக்கும் தெரியாது.

ஒரு பக்கம் சிலர் வருடம் முழுக்கக் கஷ்டப்பட்டுப் படித்து தேர்வு எழுதுவார்கள். இன்னொரு பக்கம் சில தேர்வு மையங்களில் எழுதிச் சிலர் முழு மதிப்பெண் வாங்குவார்கள், சிலருக்குக் கருணை அடிப்படையில் மதிப்பெண்களை அள்ளி வழங்குவார்கள் என்றால் இது என்ன தகுதி தேர்வு? எந்தத் தகுதியை இது மதிப்பிடுகிறது? இந்தக் கேள்விகளுக்கு யார் பதில் சொல்வார்கள்?!

உன் பாதையில்

நட!

இனியன் ஒரு சிறு நகரத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவன். அங்கேயே பள்ளிப்படிப்பை முடித்தான். சிறு வயதிலிருந்தே கணக்குகள் மற்றும் புள்ளிவிவரங்களை ஆர்வமாகப் பார்ப்பான். அவன் தாத்தா அவனுக்கு அது தொடர்பான புத்தகங்களை வாங்கிக் கொடுத்து ஊக்கப்படுத்தினார். புள்ளியியல் தொடர்பான பயிற்சி வகுப்புகளுக்கு பள்ளிக் காலத்திலேயே சென்றுவந்தான்.

பின்ஸ் 2 முடித்துவிட்டு, தான் புள்ளியியல் படிக்கப் போவதாக அவன் வீட்டில் சொன்னதும் பெற்றோருக்கு அதிர்ச்சி. வீட்டுக்குத் தெரியாமலே தன் முயற்சியில் அவன் விண்ணப்பம் செய்து, ஜெர்மனியில் உள்ள புகழ்பெற்ற பல்கலைக்கழகம் ஒன்று அவனுக்குச் சேர்க்கையை உறுதி செய்தது. பள்ளிக்காலத்திலேயே அவன் பெற்ற பயிற்சிகளின் அடிப்படையில் அவனுக்கு உதவித்தொகையும் கிடைத்தது.

ஆனால், குடும்பத்தினரும், உறவினர்களும், நண்பர்களும் அவனைப் பயமுறுத்தினர். “நமக்குத் தெரிந்தவர்கள் யாரும் இல்லாத ஒரு தொலைதூர நாட்டில் நீ என்ன செய்வாய்? உனக்கு ஏதாவது உடம்புக்கு முடியவில்லை என்றால், உதவி செய்யக்கூட யாரும் கிடையாது. வீட்டிலேயே அம்மா, அப்பா காலைச் சுற்றிக்கொண்டு வளர்ந்தவன் நீ. யாரும் இல்லாத இடத்தில் ஏங்கிப் போவாய். உனக்கு மன அழுத்தம் வந்துவிடும்” என்றார் அப்பா. அம்மாவோ அவனைப் பிரிய மனமின்றி அழுதுகொண்டே இருந்தார்.

நண்பர்கள் வட்டாரத்திலோ இன்னும் தீவிரமாக அறிவுரைகளைச் சொன்னார்கள். “உன்னைவிடக் குறைந்த மதிப்பெண் எடுத்த எங்களுக்கே இங்கு நல்ல எஞ்சினியரிங் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்கும். உனக்கெல்லாம் டாப் கல்லூரியில் இடம் கிடைத்துவிடும். நான்கே வருடங்களில் படித்து

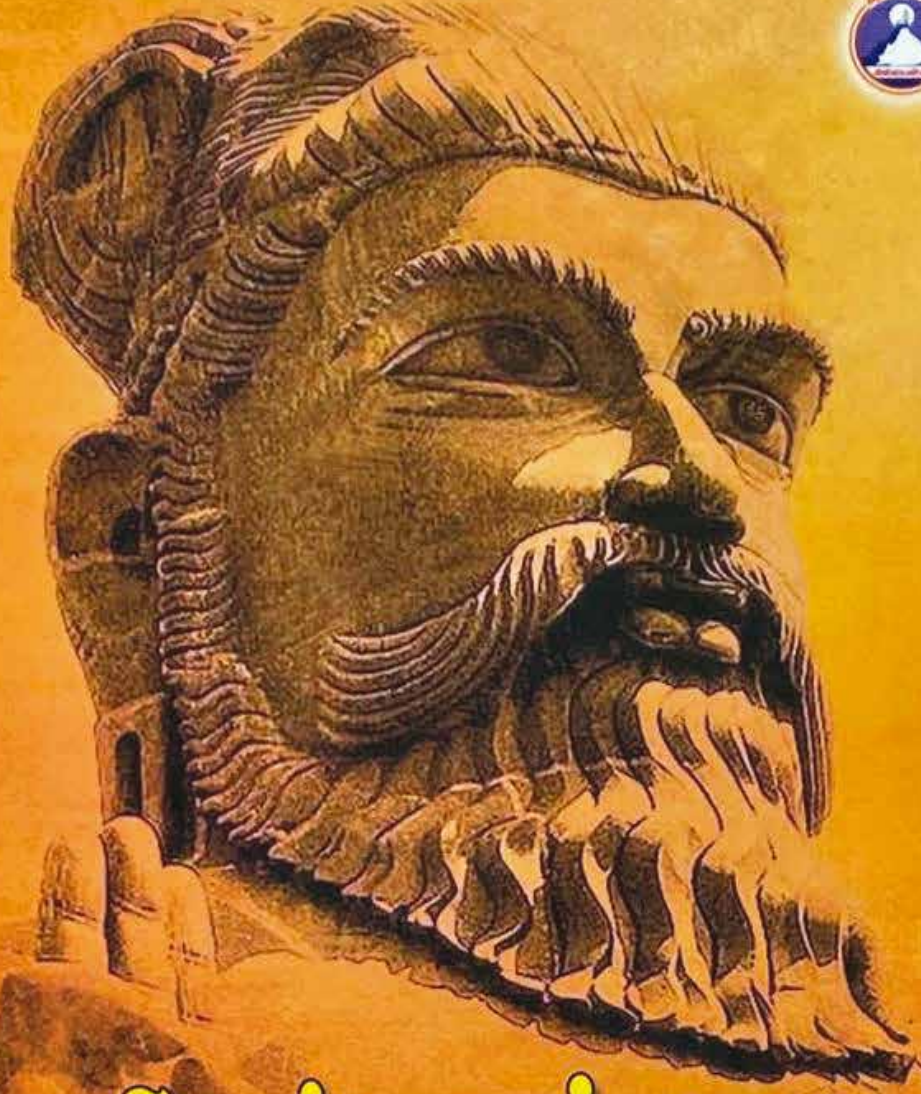
முடித்துவிட்டு, ஏதாவது பெரிய நிறுவனத்தில் கேம்பஸ் இன்டர்வியூவில் வேலையில் சேரலாம். கைநிறைய சம்பாதிக்கலாம்” என ஆசை காட்டினார்கள்.

பேராசிரியர்களோ, “புள்ளியியல் போன்ற சிறிய துறைகளில் பெரிய எதிர்காலம் இருக்காது” என்று அவனை நினைத்துக் கவலைப்பட்டார்கள். நம் ஊர் சாப்பாடுகிடைக்காது, ஜெர்மனியில் நிறுவெறி அதிகம் என்று ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு காரணத்தைச் சொல்லி அவனை எப்படியாவது சொந்த ஊரிலேயே நிறுத்த முயன்றார்கள்.

ஒரு கட்டத்தில் இனியன் குழம்பிவிட்டான். தான் எடுத்த முடிவு தவறுதானோ என்ற சந்தேகம் வந்துவிட்டது. அவன் ஆசைப்பட்ட புள்ளியியல் படிப்புக்கும், அக்கறையான மனிதர்களின் ஆலோசனைகளுக்கும் இடையில் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவித்தான்.

கடைசியாக தாத்தாவிடம் போனான். அவர் சிரித்தபடி அறிவுரை சொன்னார். “உன் எதிர்காலத்தை உன்னைத் தவிர வேறு யாரும் சிறப்பாக முடிவு செய்ய முடியாது. நீ எடுத்திருக்கும் முடிவு உனக்கு என்ன செய்யும் என்பதை நீ திட்டமிட்டு வைத்திருப்பாய். அது அவர்களுக்குத் தெரியாது. இது உன் வாழ்க்கை. நீ நடக்க வேண்டிய பாதை எது என்பதை நீயே தீர்மானிக்க வேண்டும். உன் பாதையில் நடந்து போ! அடுத்தவர்களின் கவலைகளும் பயங்களும் அவர்கள் மனதிலேயே இருக்கட்டும். அவை எதையும் உன் மனதில் சுமக்காதே! ஆனால், அவர்களின் அன்பையும் அக்கறையையும் எடுத்துக்கொள்” என்றார்.

இனியன் குழப்பங்கள் நீங்கி ஜெர்மனி கிளம்பினான்.

தீருக்குறள் 100

வள்ளுவர் வழியில் வாழ்ந்தவர்கள் வரலாற்றுடன் குறள்

◆ சிவகுமார்

வேர் பரப்பும் மரங்களுக்கு
நீர் தரும் நிலமே ஆதாரம்!
கோடையின் கடுமை தவிர்க்க
மழைநாளில் மரம் வளர்ப்போம்
வீட்டைப் போலவே சூழலையும் பாதுகாப்போம்

மதிப்பிற்குரியவர்களுக்கு...

காட்டன்

Shop online @ www.ramrajcotton.in

கம்பெனி ஷோரூம் மற்றும் முன்னணி ஜவுளி நிறுவனங்களில் கிடைக்கும்

Follow us [f](https://www.facebook.com/RamrajCottonofficial) RamrajCottonofficial [i](https://www.instagram.com/ramrajcotton) ramrajcotton [y](https://www.youtube.com/channel/UC...) ramrajcottonmedia

- வேஷ்டிகள்
- சர்ட்டுகள்
- பனியன்கள்

If undelivered
please return to

யாதும்

தரு மீடியா (பி) லிட்.,
10/55, ராஜா தெரு, மேற்கு மாம்பலம்,
சென்னை - 600 033.
போன்: 99529 20801